

Debatten van de provincieraadszitting

17 oktober 2001

De heer voorzitter

Collega's,

Eerst een zeer korte mededeling namens de voorzitter en het bureau.

Op onze banken vinden wij vandaag "Een provincie in Europa. Balans van 10 jaar grensoverschrijdende Europaprojecten in Oost-Vlaanderen", waarvoor onze oprechte en hartelijke dank aan de administratie en de gouverneur om dit werk zo snel ter beschikking te stellen.

Het is inderdaad precies 10 jaar geleden dat een eerste praktijkoefening van drie provincies – Oost-, West-Vlaanderen en Zeeland - werd uitgegeven.

Dit werk beveel ik ten zeerste aan in naam van het bureau en van de voorzitter.

Een tweede korte mededeling.

Wij hebben gisteren op onze banken een nota gevonden uitgegeven door de IRT-groep, namelijk Informaticavoorzieningen bij de Raadsleden Thuis. Ik zou iedereen ten zeerste aanraden dit niet te verliezen, niet weg te gooien en te raadplegen. En om, indien er vragen zijn in de komende dagen of weken of maanden, deze te stellen aan Helpdesk Dolmen of aan onze eigen administratie, zodanig dat we tegen december vlot met de toestellen kunnen omgaan.

En dan nog een zeer korte mededeling, waarbij ik mij in feite een klein beetje verontschuldigd voor gisteren. Het was ook gisteren de maidenspeech van mevrouw Koekhoven. Ik moet zeggen, Mevrouw, dat wij er geen agenda op nahouden daaromtrent, maar niettemin feliciteren wij u ook met uw maidenspeech.

Wij zien mevrouw Koekhoven niet, maar ik deel het dus mee aan haar fractie.

De heer Van Vooren

Dank u, Mijnheer de Voorzitter.

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter,

Mijnheer Luc Willems zal de vergadering later vervoegen, maar hij heeft nog een tussenkomst bij het hoofdstuk economie.

De heer voorzitter

Ik dacht dat er een afspraak was met collega Couckuyt om die in zijn plaats te houden. Het is trouwens een zeer belangrijke tussenkomst voor Aalst, dacht ik.

Tot daar de mededelingen.

A. VERZETTING ARTIKELSGEWIJZE BEGROTINGSBESPREKING

Landbouwdebat (vervolg)

P. 151 : TOELAGEN AAN DIERENOPVANGCENTRA : VRAAG OM DE SUBSIDIES VOOR DE OOST-VLAAMSE OPVANGCENTRA VOOR VOGELS EN WILDE DIEREN OP TE TREKKEN VAN 50 000 BEF TOT 75 000 BEF, DIT IN HET KADER VAN DE PROFESSIONALISERING

De heer Lockefer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De begrotingsbespreking is bijna gedaan en de kerstboom is bijna leeg. Ik verklaar mij nader. Ik ga proberen toch nog een klein goudhaantje te vangen en een goudhaan is een vogeltje dat maar drie gram weegt.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, de kwaliteit van een maatschappij heeft te maken met de manier waarop mensen met elkaar omgaan. Niet alleen met de manier waarop mensen met elkaar omgaan, maar ook met de manier waarop mensen met dieren omgaan.

Daar gaat mijn tussenkomst over : de opvangcentra voor vogels en wilde dieren in onze provincie, met name naar een professionele werking.

Vogelbescherming Vlaanderen zou de opvang, de verzorging en de revalidatie van noodlijdende wilde dieren in Vlaanderen op een meer professionele manier willen uitbouwen. Uit de doelstelling hieronder opgesomd blijkt dat de opvangcentra voor vogels en wilde dieren onmisbaar zijn geworden in onze huidige maatschappij, maar de service naar het grote publiek dient te worden verbeterd.

Vogelbescherming is sedert 1979 gestart met deze unieke vorm van natuur- en vogelbescherming. Toch is de financiële inbreng vanuit de overheid steeds beperkt gebleven. Nochtans is bijvoorbeeld het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen ervan overtuigd dat de vijf erkende centra in de provincie een belangrijke rol vervullen in het Vlaamse natuurbeschermingslandschap.

Reeds verschillende jaren ontvangen deze centra een jaarlijkse betoelaging van 50 000 BEF.

Deze centra beschikken over een asiolvergunning die werd afgeleverd op grond van het ministerieel besluit van 8 juni 2000 houdende erkenning van opvangcentra voor vogels, wilde dieren en volledig beschermde dieren.

Alle centra in Vlaanderen zijn aangesloten bij Vogelbescherming Vlaanderen. Via een schriftelijke overeenkomst – het Handvest – dienen de opvangcentra zich te houden aan strikt bepaalde normen.

Deze normen gaan veel verder dan de eisen die de Vlaamse overheid stelt. De opvangcentra in Oost-Vlaanderen werken nochtans op nagenoeg volledig vrijwillige basis. Daarbij worden tientallen gemotiveerde vrijwilligers ingeschakeld. Om aan de nodige centen te geraken om de werking te financieren, moeten vaak allerlei manifestaties en activiteiten worden georganiseerd. Daarin wordt veel tijd gestoken. Kostbare tijd die men anders zou kunnen besteden aan het professioneel draaiende houden van het centrum.

Op tien jaar tijd is het aantal noodlijdende dieren dat in deze centra wordt binnengebracht verdubbeld. In Vlaanderen gaat het om ruim 10 000 vogels, zoogdieren, amfibieën en reptielen. Deze dieren ophalen, verzorgen, onderdak bieden, revalideren en terug in de natuur vrijlaten kost heel veel geld. Op termijn zal de inzet van vrijwilligers alleen geen garanties bieden om dit soort natuurbehoudwerk te bestendigen. Het beter betoelagen van de opvangcentra met overheids gelden dringt zich dus op. De doorsnee Vlaming die tegenwoordig een gewond of ziek wild dier vindt, verlangt immers van deze centra dat ze een goede service bieden : een deugdelijke permanentie, een ambulancedienst die de dieren komt afhalen, een professioneel onthaal, een degelijke informatie, enz... Kortom, de publieke opinie is op dit vlak veeleisend geworden en verlangt professionalisme. En terecht...

Het is nog maar sinds vorige week dat ik persoonlijk werd geconfronteerd met een telefonische oproep van een dame, een beetje in paniek, die zei : "Er zit hier iets in mijn schouw. Dat maakt nogal veel lawaai. Wilt u eens komen kijken ?"

Het was 12 kilometer ver. Ik ging eens kijken en inderdaad, er zat een steenuil in de schouw. Een klein steenuiltje, zo zwart als moorke Piet, was daarin gevallen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, met deze doe ik een voorstel naar deze raad die deze centra altijd goedgezind is geweest om mogelijks via een eerste begrotingswijziging de subsidies aan deze vogelcentra met 50 % te verhogen, zijnde 25 000 BEF per centrum, waarvoor hartelijk dank. Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met het goedvinden van collega Vercamer, die de landbouwproblematiek zal behandelen, zal ik nu trachten een antwoord te geven op de vrij uitvoerige vragen gesteld door collega De Gussem omtrent de toepassing van de algemene provinciebelasting in de land- en tuinbouwsector.

Ik kan u hierop het volgende antwoorden.

Alle personen die op 1 januari van het aanslagjaar in hoofd- of bijberoep op het Oost-Vlaamse grondgebied een bedrijf exploiteren en/of een vrij beroep of een andere zelfstandige activiteit uitoefenen, vallen onder het toepassingsgebied van de APB-bedrijven. Ook zelfstandige helpers worden in de belastingverordening uitdrukkelijk tot de belastingplichtigen gerekend.

De belastingplicht inzake de APB geldt op algemene wijze, ongeacht de omvang en de rentabiliteit van de werkzaamheden die zelfstandig worden verricht.

Het feit dat personen geen btw-nummer of handelsregister hebben, heeft geen invloed op de belastbaarheid. Ook zij die zelfstandige activiteiten verrichten, waarvoor geen btw-nummer vereist is, bijvoorbeeld een notaris, geen handelsregister, bijvoorbeeld een landbouwer, of geen van beiden, bijvoorbeeld een zelfstandige verpleger, vallen onder het toepassingsgebied van de belasting.

De belastingplicht laten afhangen van het al dan niet hebben van een btw-nummer zou betekenen dat onder andere volgende beroeps categorieën ontheven werden van de belasting : advocaten, artsen, tandartsen, gerechtsdeurwaarders, kinesitherapeuten, verzekeraars, enz... Ook tal van vennootschappen die niet btw-plichtig zijn – veel patrimoniumvennootschappen – zouden niet langer aan de belasting onderworpen zijn.

Het gegeven dat een belastingplichtige geen eigen uitbating/exploitatiezetel heeft, betekent evenmin dat hij/zij ontheven is van de belastingplicht. Het volstaat immers activiteiten op zelfstandige basis te verrichten om aan de belastbaarheidsvoorwaarden te voldoen. Het is enkel voor de berekening van de hoegrootheid van de belasting dat wordt rekening gehouden met de oppervlakten die worden gebruikt of tot gebruik voorbehouden zijn.

Ook degenen die zelfstandige activiteiten uitvoeren waarvoor weinig of geen oppervlakte wordt benut, zijn bijgevolg belastingplichtig met dien verstande dat desgevallend de door hen verschuldigde belasting tot het minimumbedrag is beperkt. Vandaar dat ook honderden zelfstandige handelsvertegenwoordigers, foorreizigers, binnenschippers, marktkramers, musici, lesgevers, artiesten, architecten/advocaten-stagiairs, leurders, vrachtwagenchauffeurs, krantenbezorgers, verplegers, vroedvrouwen, voetverzorgsters, kapsters, schoonheidsspecialisten die hun klanten thuis bezoeken, enz... aan de minimumbelasting onderworpen zijn.

Ook de omstandigheid waarbij meerdere belastingplichtigen op hetzelfde adres activiteiten verrichten betekent niet dat slechts één van hen belastingplichtig is. Zo zijn twee handelsfirma's, twee beoefenaars van een vrij beroep, twee verzekeraars, twee industriële ondernemingen, enz... met bedrijvigheden op dezelfde locatie elk minstens de minimumbelasting verschuldigd, behoudens indien onderstaand artikel 12 van de verordening van toepassing is.

Voor al deze gevallen zijn begin de jaren '90 in de opeenvolgende belastingverordeningen de nodige regelingen voorzien en werd telkens rekening gehouden met de toepassingsmoeilijkheden die zich stelden gedurende de eerste jaren dat de algemene provinciebelasting werd geheven. Gemiddeld waren er ongeveer 1 500 fiscale geschillen per jaar in die aanvangsfase. Ter vergelijking : in het jaar 2001 werden amper 245 bezwaarschriften ingediend op 97 000 aanslagen, althans de toestand in oktober. Er kunnen er nog een honderdtal bij komen. Dit alleen maar om te tonen hoe door de voortdurende bijstelling uiteindelijk dat aantal bezwaarschriften tot één zesde werd herleid.

Niet alleen zelfstandigen, maar ook zelfstandige helpers worden sedert de introductie van de APB in 1988 gerekend tot de belastingplichtigen. Zelfstandige helpers oefenen eveneens hun activiteiten op zelfstandige basis uit, niet op grond van een arbeidsovereenkomst of een statuut. Er is geen band van ondergeschiktheid. Ondanks het feit dat de zelfstandige helpers in rechte reeds 13 jaar belastingplichtig zijn, ontsnapte de overgrote meerderheid van hen vooralsnog aan de belasting.

DEBATTEN

Pas sedert de gegevensuitwisseling tussen de provincie en het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen – een eerste maal gebeurd in 2000 – zijn zij ook op het vlak van de provinciebelastingen bekend en werd hen in 2001 dan ook een aangifte toegezonden.

Nu de aangifteformulieren steeds vergezeld zijn van een volledige toelichting en een uittreksel van de verordening, was het aantal vragen en opmerkingen vanwege zelfstandige helpers uiterst beperkt. Velen riepen bij het invullen van hun aangifte de vrijstellingsregeling van artikel 12 in en werden op grond hiervan inderdaad niet getaxeerd.

In essentie houdt het desbetreffend artikel 12 in dat, indien twee of meer natuurlijke personen op hetzelfde vestigingsadres in gezinsverband leven en er elk een afzonderlijke activiteit op zelfstandige basis uitoefenen, er slechts één persoon wordt belast met dien verstande dat steeds de hoogste aanslag verschuldigd blijft.

Deze vrijstelling is zowel van toepassing op bijvoorbeeld twee zelfstandigen – de man is kinesitherapeut en zijn echtgenote is kapster – als op een combinatie van een zelfstandige met een zelfstandig helper. Dat is bijna altijd een ouder/kindcombinatie waarbij bijvoorbeeld de zoon helper is van zijn vader of waarbij de gepensioneerde vader helper is bij zijn zoon.

Indien een zelfstandige of een helper van de zelfstandige evenwel niet of niet meer in gezinsverband leeft met de andere zelfstandige is reglementair geen ontheffing van de belasting mogelijk. En om die bepaalde gevallen gaat het hier duidelijk, Mevrouw.

Het feit dat een onderscheiden behandeling geldt in functie van het al dan niet in gezinsverband leven met de zelfstandige, is niet alleen kenmerkend voor de algemene provinciebelasting.

Ook op het vlak van de inkomstenbelasting wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds helpers van zelfstandigen die niet in gezinsverband leven met de zelfstandige en anderzijds helpers van zelfstandigen die wel in gezinsverband leven met de zelfstandige. Eerstgenoemden worden fiscaal beschouwd als genietters van winsten of baten – zelfstandigen – terwijl laatstgenoemden als genietters van bezoldigingen kunnen worden beschouwd – werknemers. Bij gebrek aan enig familiaal verband wordt de zelfstandige helper sowieso als zelfstandige belast.

Dit onderscheid werd ingegeven door de vaststelling dat steeds meer personen zich ten onrechte beroepen op het sociaal statuut van 'helper van een zelfstandige' om hun beroepsinkomsten fiscaal als bezoldigingen op gunstiger basis te laten belasten.

In concreto betekent dit dat een zoon die zijn vader/zelfstandige meehelpt in de zaak, maar niet langer in het ouderlijke huis woont, inzake inkomstenbelastingen niet als een helper van een zelfstandige wordt gecatalogeerd en op dezelfde wijze wordt belast als echte zelfstandige.

Indien de vader in een dergelijk geval een vergoeding toekent, zal deze bij zijn zoon niet als een bezoldiging worden belast maar, naargelang van de kwalificatie van de inkomsten van zijn vader, als winsten of baten, net zoals andere zelfstandigen. Er wordt van uitgegaan dat door het niet meer in gezinsverband samenleven er geen band van ondergeschiktheid meer bestaat tussen de helper – in dit geval de zoon – en de zelfstandige – de vader. Zij worden beiden als evenwaardige partners beschouwd die elk een bedrijvigheid op zelfstandige basis runnen.

Wanneer beide echtgenoten binnen eenzelfde zaak activiteiten uitvoeren, wordt – naar analogie met uitsluiting op het vlak van het sociaal statuut van de zelfstandigen – slechts één van beide, de echtgenoot/exploitant, als zelfstandige belast, terwijl de meewerkende echtgenoot van de belasting is uitgesloten. De verklaring voor de uitsluiting van de meewerkende echtgenoot is gelegen in het feit dat het uiterst moeilijk te bepalen is in welke mate de hulp die de ene echtgenoot aan de andere biedt werkelijk een professioneel karakter heeft, dan wel enkel een onderdeel is van de hulp die echtgenoten elkaar krachtens artikel 213 van het burgerlijk wetboek verschuldigd zijn. Hoewel de meewerkende echtgenoten niet onderworpen zijn aan het sociaal statuut van de zelfstandigen, kunnen zij zich sinds 1 januari 1990 wel vrijwillig onderwerpen aan de sociale zekerheidsregeling voor zelfstandigen.

Dit geldt uitsluitend voor de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, tak van de uitkeringen. Omwille van dit vrijwillig karakter en het gegeven dat niet alle meewerkende echtgenoten kiezen voor deze regeling, worden zij niet gecatalogeerd als belastingplichtige.

Dergelijke meewerkende echtgenoten worden na hun uitdrukkelijke vermelding op het aangifteformulier niet meer aan de belasting onderworpen en krijgen geen aanslagbiljet toegezonden, ook niet in de toekomst. Het aangifteformulier dient wel vergezeld te zijn van een attest van de Sociale Verzekeringskas voor Zelfstandigen waaruit blijkt dat de persoon in kwestie enkel vrijwillig als meewerkende echtgenoot/echtgenote is aangesloten.

Wat betreft de suggestie om in functie van de hoegrootheid van de inkomsten te bepalen of iemand al dan niet aan de belasting onderworpen wordt, wordt verwezen op het wettelijk verbod terzake, artikel 464 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen.

Provinciebelastingen mogen niet worden geheven in functie van de inkomsten die uit de zelfstandige activiteiten voortvloeien. Op het vlak van de provinciale fiscaliteit kunnen de beroepsinkomsten niet als berekeningsbasis of als basis voor de toekenning van vrijstellingen of verminderingen gelden.

Het begrip "serre" wordt gedefinieerd als een duurzame constructie die gebruikt wordt of bestemd is voor tuinbouwteelt. Er wordt niet gesproken van een glazen constructie teneinde oppervlakte die in de gebouwde constructies aangewend wordt, bijvoorbeeld voor witloofteelt onder de vorm van hydrocultuur, eveneens te kunnen meerekenen tot de belastbare oppervlakte. Deze definitie gaf vooralsnog geen enkele aanleiding tot interpretatiemoeilijkheden. Dit in annex bij de zeer technische vraag die uiteraard een technisch antwoord vereist. Ik zal u ook schriftelijk mijn antwoord laten bezorgen, Mevrouw. Dat zal uiteraard gemakkelijker zijn en ik denk dat het ook best zou zijn dat we in de eerste commissie een kopie van dit antwoord zouden laten verspreiden.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord. Het is een vrij technisch antwoord, maar het was ook een zeer diepgaande vraag van mevrouw.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal beginnen met te proberen een antwoord te geven op de laatste tussenkomst rond landbouw, die van collega Lockefeet. Daarna komt collega De Roo aan bod. Dat is eigenlijk het kernstuk. Dat ging over de landbouw en de problematiek van vandaag. Dan hebben we een specifiek thema plattelandsbeleid, een nieuw gegeven in ons provinciaal beleid ook waar voor de eerste keer een relatief belangrijk bedrag voor ingeschreven staat.

Wat collega Lockefeet betreft.

We moeten natuurlijk de begroting volledig bekijken. Uw tussenkomst was aangekondigd op pagina 151, maar wij hebben nog pagina 269. Wij hebben twee soorten betoelaging voor opvang van dieren. Dat is een beetje historisch gegroeid.

Al wat groter was dan uw goudhaantje zat bij de landbouw, de kleine dieren zaten bij de natuur. Dat is indertijd zo gegroeid. We zullen eens moeten bekijken hoe we dat samen kunnen brengen, vermoedelijk ook in één reglement.

Wat is de situatie vandaag ?

U zult gezien hebben op pagina 151 dat het krediet verdubbeld is sinds 2001.

Tot 2000 was dat een krediet van 12 394,68 euro, vanaf dit jaar was dat 21 070,85 euro.

Waarom is dat krediet verdubbeld ?

Hier gaat het over erkende dierenasielen die honden en katten opvangen. Daar is de regeling dat wij een betoelaging geven van 75 000 BEF voor de honden en 40 000 BEF voor de katten. Er zijn er zeven die honden en katten opvangen en er is één poezenboot. En het woord zegt het zelf, die houdt zich alleen bezig met de poezen. Dus die krijgen een betoelaging. Dat ligt eigenlijk vast.

Wat zit daar achter ?

Daar zit achter dat in overleg met de diensten van de gouverneur, die hier optreedt in het kader van zijn bevoegdheden openbare orde en veiligheid, ernaar gestreefd is gebiedsdekking te bekomen van de erkende asielen.

Als er in een gemeente een loslopende hond is of een gevaarlijke poes, dan kan die naar één van de zeven erkende dierenasielen in onze provincie gebracht worden. Dat is gebiedsdekkend op dit moment. Tot 1999 was dat niet het geval. Toen waren er inderdaad maar vier. Nu zijn er zeven. Ik weet wel dat we met die betoelaging van 115 000 BEF de zaak niet zullen recht houden. Gelukkig draait dat hoofdzakelijk, om niet te zeggen bijna volledig, op vrijwilligers. Maar wij willen als overheid die officiële erkenning honoreren met een stukje werkingstoelage.

Wij weten niet hoe dat zal evolueren want die zaak is in evolutie. Ook op het wetgevend vlak zullen er allicht maatregelen komen.

DEBATTEN

Een tweede soort betoelaging - de vogelopvangcentra en de wilde dieren, zoals u dat genoemd heeft - vinden we niet op pagina 151 van onze begroting maar op pagina 269 en toelichting 752 geeft een beetje commentaar bij de vijf erkende van vandaag.

Er waren mij tot nu toe geen vragen bekend in verband met grote financiële moeilijkheden. Dat blijkt ook niet uit de subsidieaanvragen die wij krijgen, want men moet telkens zijn financiële situatie weergeven als men een betoelaging aanvraagt.

Als daar een evolutie komt, zijn we graag bereid dat te onderzoeken, want het is juist wat u zegt : dit draait hoofdzakelijk op basis van gemotiveerde vrijwilligers. Ik hoop dat dat zo blijft om diverse redenen. Niet alleen omdat het goedkoper is, maar omdat men dan ook een beter permanentiesysteem kan houden. Misschien zal dat veranderen. Misschien zal men ook de trend volgen dat alles moet betaald worden.

Ik moet u wel zeggen dat wat de vrijwilligers betreft er iets aan het verbeteren is. Ook daar wordt er inmiddels gezorgd voor een regeling waarbij minstens de onkosten op een behoorlijke manier terugbetaald worden zonder fiscale repercusies.

U weet dat het statuut voor de vrijwilliger inmiddels in embryonale vorm al aanwezig is en dat we daar ongetwijfeld verbeteringen zullen in krijgen tijdens de komende jaren. Het jaar van de vrijwilligers, zoals we dat dit jaar kennen, was een goede aanleiding om met die dingen te starten.

Geresumeerd.

Er is meer dan de vogelopvangcentra. Er zijn er op dit moment vijf erkend. Er zijn daarnaast ook nog zeven dierenasielen die honden en katten opvangen en één dat alleen katten opvangt, in Gent poezen genoemd. Die betoelaging is niet zeer hoog. Voor één deel daarvan is ze wel verdubbeld sinds dit jaar. Wij willen daar vooral onze erkenning voor uitdrukken en ook onze waardering voor het initiatief dat door vele vrijwilligers genomen wordt. Als daar evoluties in te verwachten zijn, nemen we daar graag kennis van. Wij zijn ook graag bereid om met die mensen rond de tafel te gaan zitten - zoals we dat ook met de dierenasielen gedaan hebben - hierin gesteund, of een beetje aangepord zelfs, door het kabinet van de gouverneur in het kader van de openbare orde en de veiligheid.

Dat voor wat de tussenkomst van collega Lockefeet betreft.

Dan hebben we de tussenkomst van collega De Roo.

Collega De Roo kent de sector goed, ook beroepshalve, en ik weet dat hij een vrijwilliger is zowel in de bedrijfsorganisaties in die sector als in de landelijke beweging als dusdanig.

Collega, ik zou eigenlijk kunnen zeggen dat ik het met alles eens ben, maar ik moet u ook antwoorden dat wij niet alles kunnen oplossen. Wij hebben een bescheiden rol te spelen in het land- en tuinbouwgebeuren met een bescheiden begroting van 130 000 000 BEF. We zullen het daar nog kunnen over hebben als het kerntakendebat ter sprake komt. Ik denk dat wij als gedeputeerden van Landbouw trouwens wat het kerntakendebat betreft onze opdrachten een beetje te letterlijk genomen hebben. Wij hebben ons inderdaad beperkt tot drie expliciete kerntaken. Een aantal andere opdrachten die we vervullen ten aanzien van land- en tuinbouw kunnen we terugvinden in de inleidende hoofdstukken in het document "Naar zelfbewuste en bestuurskrachtige provinciale streekbesturen".

We hebben dat een beetje te letterlijk gedaan.

Strategisch blijkt dat verkeerd geïnterpreteerd te worden, want er zijn er die zeggen : "Als u maar dat doet, is het beter dat u ermee stopt."

Een ander antwoord is : "Hetgeen we doen, doen we op een autonome manier."

Hier is geen sprake van koppelsubsidies.

Wij hebben historisch een grote rol vervuld in het land- en tuinbouwbeleid vanuit de provincies.

Ik heb er de tussenkomsten nog even op nagelezen van - ik heb ze hier mee - 1999, 2000 en 2001. Op de duur moet ik hier beginnen herhalen wat al herhaald is. Wie de verslagen leest van deze provincieraad tussen de twee wereldoorlogen zal zien dat hier bijna uitsluitend over land- en tuinbouw, over dierenziektebestrijding, enz... gepraat werd.

Als er één regionale invulling mogelijk is dan is het, denk ik, land- en tuinbouw.

We hebben verschillende dierenrassen : het West-Vlaams ras, het Oost-Vlaams ras, enz... We hebben verschillende specialiteiten omdat het nu eenmaal ook zo is dat er geologische verschillen bestaan tussen de provincies en dat er historisch één en ander gegroeid is. Maar dat is maar een kanttekening. Daar zullen we nog op terugkomen naar aanleiding van het kerntakendebat.

U begint met te stellen dat de land- en tuinbouw inderdaad enorm veranderd is. Dat is evident. We moeten maar een paar cijfers nemen.

In 1950 waren er nog 106 000 fulltime arbeidskrachten in Oost-Vlaanderen in de land- en tuinbouw. Er zijn er vandaag zoveel niet meer in heel België. De meest recente cijfers vindt u in de pers van vandaag trouwens terug. Er zijn in dit land nog 75 000 mensen actief in land- en tuinbouw. Er zijn in totaal nog 64 000 land- en tuinbouwbedrijven waarvan één derde in bijberoep. In onze provincie zijn er nog 11 000 waarvan één derde in bijberoep. Maar het gaat in totaal nog altijd om een tewerkstelling van 75 000 mensen. Onze eerste invulling van ons beleid is nog altijd gesteund op een economische peiler. Dat blijven we zeggen.

Ik geef een ander cijfer.

In 1950 ging 50 % van het gezinsinkomen naar de aankoop van voedsel. Vandaag is dat minder dan 15 %. De productiviteitsverhoging, de intensifiëring van landbouw heeft mee de koopkracht van de mensen helpen verhogen.

Vandaag stellen we ook andere vragen aan land- en tuinbouw. Ik kom daar straks op terug.

Wij hebben na de tweede wereldoorlog drie opdrachten gegeven aan land- en tuinbouw, namelijk zorg :

1. voor voldoende voedsel ;
2. dat het tegen vaste prijzen beschikbaar is ;
3. dat dat het hele jaar door beschikbaar is.

Vandaag stellen we aan land- en tuinbouw andere eisen. Een samenleving staat niet stil. Een samenleving evolueert. Men moet daar vanuit de sectoren op inspelen, maar ook beleidsmatig.

Ten eerste zeggen wij vandaag aan landbouw dat zij een strategische opdracht heeft. Die voedselzekerheid blijft, maar we leggen vandaag veel meer dan vroeger de klemtoon op voedselveiligheid in de dubbele betekenis van het woord. Niet alleen in de betekenis van het moet gezond en goed voedsel zijn, maar ook voedselveiligheid in de zin dat het rechtvaardig verdeeld wordt over de wereld. We leven hier niet alleen. We hebben deze dagen de Wereldvoedseldag in ons achterhoofd. Ook dat speelt mee.

Ten tweede zeggen we dat land- en tuinbouw een sociale opdracht heeft. Het moet zorgen voor de tewerkstelling en voor de leefbaarheid van het platteland.

Ten derde heeft het een economische opdracht. Men blijft een belangrijke bijdrage leveren aan het bruto nationaal product, zeker als we de verwerking van de land- en tuinbouw erbij nemen. Dat is een belangrijk gegeven. De landbouw moet blijven zorgen voor een redelijk inkomen, weliswaar via een landbouw met verbrede doelstellingen en niet alleen meer door 'bulkproductie' te zeggen. Er zijn andere opdrachten mogelijk. Er is recreatief medegebruik op het platteland, er is natuurbeheer, er is hoevetoerisme, enz... Dit zijn allemaal verbrede doelstellingen.

Ten vierde zeggen we meer dan ooit dat er ook een ecologische opdracht is : vrijwaring van de open ruimte, beheer van het platteland, duurzame producent zijn. Dus evident hebben we daar beleidsmatig op ingespeeld, ook in onze provincie.

Het is inderdaad zo dat de heren van Zichem in de land- en tuinbouw dood zijn. Land- en tuinbouwers zijn vandaag in de eerste plaats goede stielmannen, goede managers. De wereld staat niet stil. Er zijn bijna geen bedrijven meer tussen de één en de drie hectaren en dat waren er nog 17 246 in 1950.

De commissie Landbouw heeft inderdaad kennis kunnen nemen van het prachtig centrum Sint-Laureins Plattelandcentrum. Ik denk dat het een goede zaak was dat men dat gezien heeft. We hebben een mooi overzicht gekregen van hoe de dingen geëvolueerd zijn. We mogen er fier op zijn dat we daar met de provincie een bijdrage toe geleverd hebben. Een gemeente die samenwerkt met diverse organisaties die op het platteland actief zijn, die van daaruit ook samenwerken met de Boerekreek, met de vzw Plattelandsklassen, enz... , die daar ook hun jeugdclub huisvesten, is een mooi voorbeeld van integratie. We mogen er, denk ik, fier op zijn - en uw raad heeft terecht bij begrotingswijziging dit jaar dat krediet voorzien - dat wij structureel het stopzetten van 5b dat plattelandcentrum verder ondersteunen. Wat inderdaad het plattelandtoerisme en het hoevetoerisme betreft heb ik al gezegd dat in een landbouw met verbrede doelstellingen dat ongetwijfeld thuishoort.

U hebt zeer positief gesproken over "landbouwers worden landschapsbouwers". Ook daar zien we een gelukkige evolutie. Het is niet toevallig, denk ik, dat u die titel gebruikt hebt. U kent het Meetjesland zeer goed. U komt eruit. Het regionaal landschap heeft die titel ook bij één van zijn vele goede brochures gebruikt. Het is een mooi voorbeeld van hoe op een positieve manier landbouw en natuurbeweging elkaar ontmoeten rond een concreet project. Zij vragen ook hier om na de stopzetting van 5b de zaak verder te laten evolueren en hebben recent een onderhoud gevraagd met collega De Langhe en mezelf om na te gaan wat we daar kunnen doen vanuit toerisme, natuur en landbouw. Die zaak zal ongetwijfeld nog ter sprake komen, maar men heeft elkaar daar inderdaad gevonden.

DEBATTEN

Er is een probleem van rechtszekerheid - ik kom daar helemaal op het einde nog even op terug – en er is een probleem van bosuitbreiding. Daar zitten we met de discussie dat een duurzame landbouw een duurzame overheid vraagt. Ook de overheid moet zich aan haar afspraken houden, anders valt het systeem in elkaar.

Als we in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – en ik heb dat hier al verschillende keren gezegd. Ik ken de cijfers zo goed van buiten omdat ik dat voorbeeld zoveel geef – van 806 000 hectaren agrarisch gebied in Vlaanderen naar 750 000 hectaren gaan, stelt de land- en tuinbouw 56 000 hectaren beschikbaar om problemen op te lossen in andere sectoren.

7 000 hectaren voor de industrie, 1 000 hectaren voor de recreatie, 38 000 hectaren voor de natuur en 10 000 hectaren voor de bossen.

Wij hebben daar geen moeite mee.

Wij weten dat wij in Oost-Vlaanderen een bijzondere inspanning moeten doen rond bossen omdat we na West-Vlaanderen de minst beboste provincie zijn in Vlaanderen. We zullen daar extra inspanningen moeten rond doen. Wij hebben 188 000 hectaren geel op het gewestplan, dat is 63 %. Het groen in onze provincie is 15 %, 45 000 hectaren. Het rood is 50 000 hectaren, 17 %. Het komt erop neer dat we er in onze provincie in elk geval moeten van uitgaan dat er ongeveer 10 000 hectaren bossen en groen moeten bijkomen. Dat zijn de doelstellingen.

Maar waar moeten we dat nu gaan doen ?

Dat is de vraag en de angst waarmee men in de land- en tuinbouwsector zit.

Wij kunnen daar vanuit de provincie geen goed antwoord op geven vandaag, met alle goede bedoelingen die we hebben en met alle knowhow die in huis is, zowel op de 8ste directie, de 3^e directie als de 10^e directie. Mensen ontmoeten elkaar daar regelmatig over.

Wat blijft er achter ?

De afbakening van de agrarische macrostructuur op het niveau Vlaanderen.

Zolang dat niet gebeurd is, kunnen we niet serieus gaan nadenken over een concrete invulling van waar moet wat gebeuren.

Ik ben ervan overtuigd dat de sector weet dat er 10 000 hectaren moet ingeleverd worden en dat ze daar ook consequent zullen moeten naar handelen. Maar bij het maken van keuzes kan men ook rekening houden met de bodemgesteldheid, met sociale factoren. Het is perfect mogelijk, denk ik, te onderhandelen met land- en tuinbouwers die 55+ zijn om hen te zeggen : “Dat statuut van die grond zal hier veranderen, maar we gaan u een uitdovingsscenario geven. Tot uw pensioen kunt u hier blijven werken. Wij zullen u een vergoeding geven voor de schade die u lijdt.” Die dingen moeten duidelijk gesteld worden. Ik denk dat we dan heel veel misverstanden uit de wereld zullen helpen en dat er inderdaad rechtszekerheid zal gecreëerd worden.

Nu plannen lanceren van 300 hectaren daar, 500 hectaren ginder is niet goed. U hebt het voorbeeld gegeven. In een zone van 10 000 hectaren moet er 300 hectaren komen. Men zegt niet waar, iedereen voelt zich bevreesd, iedereen heeft schrik. Dus we moeten dat, denk ik, wat systematisch aanpakken.

Ik weet ook wel dat de eerste oefening Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geen gemakkelijke oefening is. Wij moeten één keer die machine goed in draai krijgen om dat ook in de toekomst automatisch te laten lopen. Maar we moeten dat in gang krijgen.

We hebben dus jaren vertraging. Zoals wij bij de vaststelling van het Structuurplan Vlaanderen al twee jaar vertraging hebben, zo blijven we vertraging opbouwen bij de afbakening van de grootstedelijke gebieden, de afbakening van de agrarische macrostructuur.

U zegt verder nog dat er een perimeter moet komen naar de landbouwgebieden.

Dat is een mooie intentie. Het is een zaak die we zelf dikwijls verdedigd hebben. Ook als we adviezen gegeven hebben vanuit de deputatie rond het opmaken van BPA's en APA's hebben we dikwijls als advies gegeven : “Probeer de erven minstens te beschermen door er inderdaad een perimeter rond te tekenen waarbij men nog op een normale manier aan bedrijfsontwikkeling kan doen.” Dat was dikwijls de grote schrik. Men was niet zozeer tegen het BPA als dusdanig - ook niet naar vergroenings-DPA's, denk aan Merelbeke en dergelijke in mijn streek - op voorwaarde dat de erven gevrijwaard werden. Het is trouwens een techniek die de stad Gent ook courant toepast om daar geen discussies over te hebben.

Nieuwe milieuregels.

Dat is inderdaad een probleem aan het worden. Maar wat dat betreft zijn wij in de deputatie de onderaannemers van de Vlaamse regering. Wij moeten de spelregels uitvoeren. We worden geacht dat op een correcte manier te doen en we doen daar ook ons best voor.

Maar we hebben specifieke invalshoeken in Oost-Vlaanderen. In Oost-Vlaanderen is het bijvoorbeeld heel speciaal dat wij heel veel gemengde bedrijven hebben. Neem bijvoorbeeld de problematiek van de kleine veehouderijen, samen met West-Vlaanderen. Wij hadden een oplossing gevonden voor een paar administratieve onvolkomenheden. Wij hebben op dit moment reeds vergunningen geweigerd, kleine vergunningen, aan in totaal 17 bedrijven. Ik denk dat er nog een 17-tal op komst zijn. Bedrijven van 50 runderen, 24 runderen, 12 paarden en de grootste is 141. Dat zijn mensen die in het begin van de jaren '90 vergeten zijn een vergunning aan te vragen toen er een nieuwe indelingslijst voor de zoveelste keer gepubliceerd werd. Vroeger gaven wij die mensen een vergunning. Wij riepen de billijkheid in. Dat is een algemeen aanvaard rechtsprincipe. Zij dragen de gevolgen van iets dat ze 10 jaar geleden vergeten zijn. Die gevolgen zijn nu zodanig groot dat voor de mensen een faillissement dreigt.

Een typisch Oost-Vlaams probleem : de kleine gemengde bedrijven met onder meer deze runderenaantallen. De minister heeft ons laten weten dat we dat niet meer mogen doen.

Dan terzelfder tijd pleiten voor de familiale landbouw lijkt mij een moeilijk punt. We hebben de minister daarop gewezen. De collega heeft daar denk ik drie keer een brief voor geschreven. Wij hebben daar nog altijd geen antwoord op. Wij weten dat ondertussen West-Vlaanderen weer zijn houding veranderd heeft en gezegd heeft : "Wij blijven niet wachten op een antwoord. Wij verlenen weer vergunningen op basis van billijkheid, want de meeste zijn tweede klasse."

Dus wij zitten in een moeilijk parket, maar we zijn uitvoerder van een Vlaamse regelgeving en we treden op als onderaannemer. De gewoonte is dat we dat signaleren als we zo een problemen hebben. We hebben dat bij ruimtelijke ordening vroeger ook nog gedaan, meer bepaald rond de reservatiegebieden, enz. We doen dus ons best, maar ondertussen creëren we situaties die bijzonder moeilijk zijn, die niet houdbaar zijn voor de exploitanten in kwestie.

Er komt een nieuwe regelgeving op ons af. De ammoniakregelgeving. Dat is ook zo iets.

Ik versta het niet altijd, maar dat ligt natuurlijk aan mij. Ik ben weinig technisch geschoold. Ik ben geen landbouwingenieur en geen bioloog, maar wat die sector betreft, weet ik wel wat op het veld gebeurt.

Als die ammoniakregelgeving erdoor komt, zal zeker in onze provincie, denk ik, het grootste deel van de bedrijven moeten sluiten in land- en tuinbouw. Want, wat houdt dat in ? Er worden beperkingen voor stalinrichtingen opgelegd die zich in een straal tot vier kilometer rond bossen en natuurgebieden bevinden, ook al zijn die bedrijven zelf in een landbouwzone gelegen. Dus als dat bij ons komt, zullen we dat moeten sluiten.

Ik geef u een voorbeeld, want dat is een goed didactisch principe. Ik heb nog in het onderwijs gestaan en sta er nog een beetje in.

Een boer heeft een stal in de landbouwzone op 200 meter van een bos. Hij heeft 60 koeien. Dat is geen abnormaal groot bedrijf, dat is een gemiddeld bedrijf. Vanaf 2010 zal hij, indien de ammoniakrichtlijn uitgevoerd wordt zoals ze nu voorgesteld wordt, nog acht koeien mogen houden. Alleen mits heel zware investeringen, als hij zijn bestaande stallen ombouwt, zal hij er 16 mogen houden.

In het bos of het natuurgebied zelf echter liggen de dingen anders. Daar mag u bijvoorbeeld Gallowaykoeien houden, rustig twee koeien per hectare. Geen enkel probleem. Of in een natuurgebied van 100 hectaren en we gaan naar de aaneensluiting van de natuurgebieden, 200 koeien. Geen enkel probleem. Op voorwaarde dat ze niet in een stal zitten. Maar die Gallowaykoeien hebben nu juist geen stallen nodig. U hebt een artikel gezien in uw persoverzicht, recentelijk. Het is in mijn streek. Ik ken dat. Dat zijn hele sterke kleine koetjes. Schotse koetjes. Ze moeten wel niet alle dagen gemolken worden en de economische rentabiliteit is twijfelachtig, maar het is zeer goed vlees. Het heeft een hele mooie vleesstructuur.

Waar gaan we naartoe ? Tenzij men natuurlijk zegt dat het boeren verboden wordt en dan zullen we daaraan meewerken omdat we moeten van de Vlaamse regelgeving.

Kunnen we nog verder over duurzame landbouw blijven praten en daar acties voor ondernemen en dat goed menen ook nog, als er twijfels beginnen te rijzen over een duurzame overheid ?

Ik denk dat we dat goed moeten bewaken, dat we daar vaak aandacht moeten aan besteden, ook in ons eigen provinciaal beleid.

Maar het doet mij in elk geval plezier dat we op de tussenkomsten rond land- en tuinbouw geen fundamentele kritiek ontmoet hebben op de politiek zoals we die tot nu toe voeren. En ik herhaal het nog kort : landbouw is een belangrijke economische drager, is een belangrijke ruimtelijke drager, 188 000 van de 300 000 hectaren in Oost-Vlaanderen zitten bij de landbouw. Het is een duurzame producent. Daar moeten we inspanningen voor leveren. We schrijven ons in in de Europese, de federale - tot zolang het duurt, tot 1 januari - en de Vlaamse regelgeving uiteraard. We zijn loyale participanten in dat gebeuren, ook met betrekking tot landbouw. Maar we proberen een aantal eigen accenten te leggen. We stimuleren geïntegreerde landbouw en biologische landbouw.

DEBATTEN

Dat staat in onze beleidsverklaring en dat vindt u cijfermatig terug. We blijven een klemtoon leggen en we leggen dat meer dan ooit naar onze dienstverlening naar gemeenten toe, met name het landbouwloket. We willen meewerken aan de opbouw van een positief imago, want u weet, en ik heb het voorbeeld ook al gegeven, denk ik, dat imago een belangrijke zaak is. U moet maar kijken naar het water. Er is geen enkel product dat moeilijker te promoten is dan water. Dat is nochtans een heel simpel product. H₂O : geurloos, kleurloos en smaakloos. Wat moet men daar nu over gaan zeggen ? Wel, toch slaagt die industrie erin om mij een aanbod te geven van 50 tot 60 verschillende soorten water in gelijk welk grootwarenhuis. Ze verkopen mij daar zout water aan 58 BEF per liter. Ik zal u het merk niet noemen, maar u kent het allemaal : vroeger gaven ze dat aan zieke mensen. Dus men creëert daar een imago rond dat positief is, maar op andere kenmerken dan de basiskenmerken.

Wel, dat proberen we niet te doen met land- en tuinbouw. We proberen de positieve dingen van land- en tuinbouw te zeggen zoals ze echt zijn. Er worden inspanningen geleverd rond duurzaamheid. Wie naar de boerderijen geweest is in het kader van de open landbouwdagen, wie naar de boerderijen geweest is in het kader van de opendeurdagen bij de middenstand, want toen waren er ook een aantal open, maar dan van het ABS, wie naar de Siertoer geweest is op die zondag dat het zo slecht weer was, zal gezien hebben dat mensen inspanningen leveren, zal gezien hebben dat men zich niet meer dood spuit, maar dat men aan geïntegreerde bestrijding doet, die zal gezien hebben dat men belangrijke milieu-investeringen doet.

Dames en Heren, ik ga ermee stoppen.

Ik denk dat wij een zinvol beleid voeren. Ik ben blij dat u een aantal kritische vragen gesteld hebt. Een aantal moet ik doorspelen naar de Vlaamse overheid. Er zijn er vanuit deze raad nog naar het Vlaams parlement gegaan. Als er nog gaan, kunnen ze daar hun werk doen.

We zullen hen steunen daar waar het pas heeft en als ze vragen hebben over concrete voorbeelden, we hebben er. Wij kunnen hen dat allemaal bezorgen. Parlementairen kunnen bij ons terecht wat dat betreft.

Plattelandsontwikkeling. Een nieuw thema, een belangrijk thema.

Interessant om weten – en dat moet ik van in het begin zeggen – is dat de Vlaamse overheid een beetje te laat was met haar plan. Maar goed, we vergeven hen dat want het is een moeilijke materie :

“Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling, PDPO, in Vlaanderen voor 2000-2006 voor een duurzame landbouw en een landbouw met verbrede doelstellingen.”

Interessant is dat men in dit document vertrekt met te stellen dat landbouw inderdaad de motor en de dynamiek van het platteland moet blijven. Dat is een belangrijke principiële vaststelling, een belangrijk principieel uitgangspunt. Het is natuurlijk ook niet moeilijk dat de Vlaamse overheid dat zegt, Collega. U weet dat het Europees plattelandsbeleid gefinancierd wordt met de landbouwmiddelen. De landbouwmiddelen nemen niet toe op het niveau van Europa, maar ze verminderen ook niet, althans niet in absolute getallen. Men gaat er wel andere dingen mee doen. Met hetzelfde budget zal men in de toekomst én de landbouw moeten ondersteunen én de prijsmechanismen in de gaten moeten houden, net zoals vroeger, maar men zal terzelfder tijd de uitbreiding naar Oost-Europa moeten financieren én het plattelandsbeleid. Een plattelandsbeleid dat zich niet in de eerste plaats tot streken als Vlaanderen richt, maar dat zich vooral zal richten naar streken als Extremadura, in Spanje, waar de zon tot 50° schijnt en waar er nog altijd een grote ontvolking is. Voor wie daar ooit op vakantie geweest is, hoop ik dat ze daar niet zaten in augustus. Ik ben daar ooit eens geweest. Dat is een vergissing die ik niet meer zal begaan. Dat is daar niet te doen, tenminste als men in het binnenland zit, naar Portugal toe.

Het is vooral naar hen gericht en er is daar nog veel meer te doen dan bij ons. Maar ook bij ons is één en ander te doen. Er is uiteindelijk een document, zij het met enige vertraging, tot stand gekomen. Aan de hand van uw tussenkomst, Mevrouw Van Duysse, denk ik dat u het document kent. U zou anders uw tussenkomst niet zo gedetailleerd geschreven hebben en uw vragen zouden zo precies niet geweest zijn. Het is een document van 17 hoofdstukken waarin vooral het negende hoofdstuk ons interesseert. En in het negende hoofdstuk, de negende richtlijn. De leden van de commissie Land- en Tuinbouw hebben daar een uitvoerige toelichting over gekregen naar aanleiding van onze laatste commissievergadering. Het verslag is gisteren of eergisteren bedeed, denk ik. Ik ga dat dus niet allemaal herhalen. Maar het is een belangrijk document waar heel veel opdrachten in staan. Waarom spreek ik vooral over die negende richtlijn van dat negende hoofdstuk van die 17 hoofdstukken ? Wel, dat is een hoofdstuk waar uitdrukkelijk een rol in voorzien is voor de provincies en de gemeenten in het kader van de co-financiering.

De doelstellingen van het Vlaamse plan zijn belangrijke doelstellingen :

- economische leefbaarheid van de Vlaamse land- en tuinbouw heroriënteren ;

- het bevorderen van kwaliteitsvolle productiemethoden die milieu- en diervriendelijk én sociaal verantwoord zijn ;
- een versnelde ontwikkeling van verbrede activiteiten ;
- biologische landbouw ;
- een markt van hoeveproducten ;
- het inschakelen van de producenten in de natuurontwikkeling ;
- de economische betekenis van de plattelandsgebieden bevorderen door een diversificatie van de plattelandseconomie ;
- plattelandsgebieden beter bruikbaar maken voor de Vlaamse samenleving ;
- duurzaam bosbeleid ;
- de bevordering van de leefbaarheid van het platteland ;
- integratie van kwetsbare bewonersgroepen ;
- het omschakelen naar duurzaam waterbeheer.

Dat zijn dingen waar we zullen kunnen aan meewerken.

Wat is de stand van zaken vandaag ?

Wel, ik heb u dat al gezegd : er is al een jaar vertraging. België is een speciaal land. Voor de tijd dat het nog bestaat, zal dat allicht nog zo wel blijven. We leren daarmee leven. Maar langzamerhand evolueert dat. Vanaf 1 januari staan we weer een stapje dichterbij. Over de manier waarop dat gebeurd is, kunnen we discussiëren. Maar elke stap is een stap bij. Het is belangrijk om dat toch te weten.

Er zijn wat discussies geweest. Wie moet nu wat gaan doen ? Uiteindelijk is dat rond gekomen. We zitten met een jaar vertraging. Er is een budget van 14 300 000 000 BEF in totaal. We zullen waarschijnlijk 695 000 000 BEF verliezen tenzij we erin slagen voldoende lobbying te doen om die 695 000 000 BEF door dat jaar vertraging te recupereren.

U maakt een berekening, Mevrouw, waarmee ik het eigenlijk niet eens ben.

Ik denk, als ik het document goed gelezen heb, dat het niet om 1 300 000 000 BEF gaat voor onze provincie en 260 000 000 BEF die we zelf gaan moeten betalen, maar dat het om 55 000 000 BEF gaat voor Oost-Vlaanderen te spreiden over zes jaar, co-financiering tussen provincies en gemeenten. Het totaal budget is 14 300 000 000 BEF waarvan 1 350 000 000 BEF voor maatregel negen en daarvan zou 266 000 000 BEF moeten ingevuld worden door gemeenten en provincies in zijn totaliteit. Maar er zijn vijf provincies. Ik denk dat u die deling niet gemaakt hebt.

Dus het komt op 55 000 000 BEF. We gaan niet toekomen met die 3 400 000 BEF die nu ingeschreven staat in onze begroting, maar we weten ook nog niet hoever we gaan kunnen springen. We moeten dus nog wat wachten.

Wat is er tot op vandaag gebeurd ? De interne werkgroep is opgestart, alle administraties zijn daarbij betrokken. Dat is nu eenmaal zo als men aan een geïntegreerde beleidsvoering wil doen.

De voorzitter is de directeur van de 10de directie, het secretariaat wordt waargenomen door de dienst Land- en Tuinbouw. Wij wachten nu op instructies.

Er zijn reeds herhaaldelijk vragen gesteld aan Vlaanderen, maar ook daar is men met veel dingen bezig. Ik geef zelf wat verontschuldigheden aan. Er is de regionalisering, de integratie van dat oude logge ministerie van Landbouw, althans voor een deel, en er is heel de discussie van wat er gaat gebeuren met de onderzoekcentra in Vlaanderen. Dat is allemaal niet simpel. Dat plattelandsbeleid moet u daar nog eens gaan tussenschuiven.

Maar wij zouden toch graag weten binnen welke contouren we nu kunnen werken want wij zullen ook zo vlug mogelijk met de steden en gemeenten aan tafel moeten zitten, want die 55 000 000 BEF moet niet alleen door de provincie gedragen worden. Daar is ook co-financiering mogelijk, maar er is niet precies aangegeven hoeveel. Daarover zullen we moeten overleggen. Er is ook co-financiering noodzakelijk en mogelijk met de gemeenten en de steden. Het zal ook wat afhangen van welke prioriteiten er zullen bepaald worden.

Dus we zitten eigenlijk nog niet ver als ik op uw precieze vragen moet antwoorden, Collega.

Het is wel zo dat wij ondertussen ook eens overlegd hebben met de collega's gedeputeerden voor Landbouw die ook allemaal belast zijn met het plattelandsbeleid en dat uit deze vergadering gebleken is dat zij met dezelfde vragen zitten. Wij hebben dan ook opdracht gegeven aan de VVP om in overleg te treden met de Vlaamse overheid om zo snel mogelijk een goede overlegstructuur uit te bouwen teneinde wat concretere informatie over één en ander te krijgen.

Ik denk dat ik in essentie mijn antwoord op uw precieze vragen tot dit moet beperken. Er is een basisfinanciering voorzien in onze begroting. Wij moeten snel overleg krijgen met Vlaanderen om de duidelijke contouren te krijgen van de manoeuvreerruimte die we hebben in dat dossier. Intern hebben we ons voorbereid door de werkgroep te installeren.

DEBATTEN

Ook in de andere provincies zijn de interne werkgroepen geïnstalleerd. Er is een bijkomend overleg gevraagd via de VVP om dat in één keer te doen. Het spaart tijd voor ons en voor de Vlaamse overheid als wij in één keer gaan aankloppen. Wij willen wel weten hoe wij met die gemeenten kunnen onderhandelen en wij denken dat het moeilijk zal zijn om reeds voor 2002 co-financiering vanuit de gemeenten te krijgen. We zullen dus langzaam moeten starten om dan wat snelheid te krijgen, hopelijk vanaf 2003. Maar dat plattelandbeleid is wel een belangrijke uitdaging. Wij denken dat daar veel kansen en mogelijkheden inzitten die niet alleen de landbouw ten goede komen, maar die óók de landbouw ten goede komen, samen met al wie begaan is op dat platteland, wie op dat platteland woont, wie er nog werkt, en dat is zoveel niet meer, en vooral wie er als recreant gebruik van maakt.

Dank u.

Applaus

Het economiedebat

ECONOMIE

P. 126-137 : ALGEMENE TUSSENKOMST MET VOLGENDE AANDACHTSPUNTEN : ZONEVREEMDE BEDRIJVEN, SANERINGSPROJECTEN BEDRIJVENTERREINEN EN DE WERKING EROV EN GOM

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Waarde Collega's,

Ik had deze tussenkomst evengoed aan het debat in het kader van milieu of in het kader van de ruimtelijke ordening kunnen linken, maar het kadert algemeen binnen ons economisch beleid. Wij hebben onlangs vanuit de Vlaamse regering een kader meegekregen om het probleem van de zonevremde woningen aan te pakken en wij zijn er ons ook als provincie van bewust dat wij naar zonevremde recreatiegebieden iets moeten gaan doen. Een paar weken geleden hebben we desbetreffend een voorstel binnen deze raad goedgekeurd. Momenteel zijn de diensten bezig aan ruimtelijke uitvoeringsplannen om bepaalde zonevremde campings te regulariseren. Wij blijven zeker en vast met het probleem van de zonevremde bedrijven zitten, waar omtrent wij vandaag ruimtelijk moeten vaststellen dat er nog geen kader is geschapen en dat het een beetje koffiedik kijken is, niettegenstaande de gemeenten binnen hun eigen lokale structuurplanning op een bepaald ogenblik waarschijnlijk allemaal reeds de nodige inventarisatie van die bedrijven hebben gemaakt die misschien al dan niet in aanmerking komen om als zonevremd bedrijf te worden geregulariseerd.

Ik stel vast dat binnen het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan er ook werk wordt gemaakt of zal worden gemaakt van het creëren en het uitbreiden van nieuwe bedrijventerreinen. Het is duidelijk dat deze nieuwe bedrijventerreinen zeker en vast in de eerste plaats niet kunnen worden gebruikt om ingevuld te worden in hun totaliteit of zelfs voor het grootste gedeelte met de te herlokaliseren bedrijven. Nieuwe bedrijventerreinen zullen er moeten komen om in de eerste plaats de tewerkstelling te garanderen en op te vijzelen. In tweede orde zullen nieuwe technologieën moeten worden aangesproken en zullen bedrijven met nieuwe technologieën ook hun vestiging op deze nieuwe bedrijventerreinen moeten kunnen krijgen. Nieuwe technologieën, werk in eigen streek moet zeker en vast de noemer worden waaronder wij onze nieuwe bedrijventerreinen gaan invullen. Daarom zou ik, in functie van de bestaande zonevremde bedrijven, stellen dat de provincie ergens een beleid zou voeren in het kader van een vergunningen-beleid. Ik spreek dan over de combinatie ruimtelijk ordening – leefmilieu, om deze zonevremde bedrijven die op een bepaald ogenblik een uitbreiding en een verlenging van hun bestaande vergunning moeten vragen en waar er in een bepaalde omgeving geen hinder is, dat deze bedrijven in functie van hun verlengde milieuvergunning op basis van het ruimtelijke aspect niet zouden worden afgestraft. In se krijgen zij op een bepaald ogenblik een negatief advies vanuit AROHM, vanuit de diensten van ruimtelijke ordening om de reden dat ze zonevremd zijn, niettegenstaande ze geen hinder veroorzaken naar de omgeving.

Dit beleid moet worden aangepast zodanig dat wij op kortere termijnen deze mensen, deze bedrijven toch nog een verlenging van hun vergunning verlenen zodat wij ook de tijd hebben en kunnen vrijmaken om in de mate van het aanvaardbare hen achteraf te regulariseren binnen de optie en de ruimtelijke uitvoeringsplannen zonevreemde bedrijven.

Tweede aandachtspunt dat ik vraag, is in het kader van diezelfde bedrijventerreinen. Er zullen er zeker en vast in deze provincie een aantal zijn die op een bepaald moment qua bestemming zijn achterhaald. Wij hebben een aantal voorbeelden reeds vroeger op deze raad gehad en ook de intercommunales maken dus nu werk van het feit dat zij op een bepaald ogenblik verlaten bedrijven, bedrijfsgebouwen gaan opkopen. Ik ken twee recente voorbeelden van de Intercommunale Land van Aalst waar de raad van bestuur zowel een bedrijfsgebouw in Geraardsbergen als een in Herzele zal aankopen, restaureren om het nadien, in functie van een bestemming die de gemeente er wil voor geven, via leasing aan zeer goede, betere voorwaarden dan bij welke kredietinstelling ook opnieuw te gebruiken voor openbare doelstellingen.

Dit is een duidelijk voorbeeld hoe wij dat ook vanuit de provincie moeten gaan stimuleren. Het is belangrijk dat niet alle leegstaande bedrijfsgebouwen op een bepaald moment door de gemeente en op basis van de bestaande financiële mogelijkheden van deze gemeenten kunnen worden ingevuld, zelfs niet door de intercommunales kunnen worden ingevuld om de reden dat soms de bodemsanering het grote struikelblok is waar men niet overgeraakt. Daarom zou ik hier stellen dat ook de provincie een taak moet hebben om deze problematiek te gaan sturen. Er zijn duidelijk mogelijkheden binnen Interreg bijvoorbeeld om bepaalde grootschalige projecten, dan in samenspraak met West-Vlaanderen, met Zeeuws-Vlaanderen, te gaan uitwerken en op die manier deze middelen aan te wenden om op een bepaald moment leegstaande bedrijfsgebouwen te gaan saneren en daar eventueel in functie van de herbestemming van deze achtergelaten bedrijfsgebouwen recreatieve of toeristische doeleinden te willen nastreven. De provincie kan daar zeker een belangrijk element of een belangrijk beleidspunt uithalen. Ik zou willen pleiten dat ook hier de provincie een stimulerende rol zou gaan spelen.

Als laatste aandachtspunt heb ik de werking van Erov en GOM. Mijn fractievoorzitter, Marc Lootens, zal daar straks ook, in functie van het Huis van de Economie, nog even op terugkomen. Indien wij een werkelijk goede werking tussen provinciale dienst, Erov en GOM willen tot stand brengen, moeten wij zeker en vast niet alleen de loketfunctie gaan waarmaken, maar de vraag moet duidelijk worden gesteld of wij hier op termijn geen omvorming naar een identiteit moeten verwezenlijken, zodanig dat de mensen weten waar naartoe. Deze samenstelling GOM en Erov kan misschien een element of een aspect zijn binnen het kerntakendebat. Ik vraag ook dat daar eventjes de nodige aandacht wordt aan gegeven. Ik dank u.

Applaus

P. 137 : AANKOPEN EN/OF ONTEIGENEN VAN ONROERENDE GOEDEREN EN RECHTEN : VRAGEN I.V.M. DE AANKOOP VAN DE GEBOUWEN VAN DE NATIONALE BANK TE AALST

De heer Couckuyt loco de heer Willems

Mijnheer de Voorzitter,

De tussenkomst is kort. De toelichting in de begroting betreffende dit artikel is ook kort.

In de begroting economie werd mijn aandacht getrokken door een begrotingsartikel dat voorziet in de aankoop van het voormalig gebouw van de Nationale Bank, gelegen aan het Keizersplein te Aalst. De raming hiervoor is 40 miljoen BEF, of bijna 1 miljoen €.

We waren aangenaam verrast, want het is natuurlijk uitstekend dat voor het eerst sinds de Bourgondische tijd de aandacht valt op Aalst om nog eens een investering te doen. Het zal heel wat mensen overtuigen dat Aalst niet valt onder het Brabantse regime, maar dat dat ook nog in Oost-Vlaanderen ligt, ook al spreekt men Brabants.

Het bedoelde gebouw, waarover het hier gaat, zou worden aangewend als streekhuis.

Hoe concreet zijn de aankoop- of onteigeningsplannen ?

Is er reeds een concept inzake de opdracht en de werking van het het streekhuis ?

Ik dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u zeer, ook aan collega Willems, om hem vervangen te hebben en met mijn persoonlijke Oost-Vlaamse en Brabantse groeten.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter,

In mijn algemene tussenkomst sprak ik reeds over het Huis van de Economie. Ik zal vandaag niet over Erov en GOM spreken, dat houden we ons voor te doen tijdens het kerntakendebat van volgende week woensdag.

Waar wij vandaag namens mijn fractie het accent willen leggen, Voorzitter, is dat wij gedreven blijven voor het Huis van de Economie in Oost-Vlaanderen. Mijnheer Willems lanceerde dat idee. Dat is goed, tenminste dat de diensten bij mekaar komen die bij mekaar horen. Over de diensten zelf is er een ander debat aangekondigd.

We waren voor een huis voor en van de economie. Waar we niet over geobsedeerd zijn en verre van meegehuwd zijn, is nu met het voorliggend plan van het Huis van Economie. Dat gaat niet vooruit en ik vrees dat het niet vooruit zal blijven gaan. We zijn daar nu zes jaar mee bezig en de volgende zes jaar zal er misschien toch nog geen huis zijn omdat we te veel geaccentueerd blijven op wat voorligt. Het Huis van de Arbeid dat hebben wij allang verlaten. We waren het dossier genegen, maar als het niet vooruit gaat, Mijnheer de Gedeputeerde, dan is er een andere mogelijkheid voor onze 300 miljoen.

Misschien is er een mogelijkheid in het huidige pand, mits kleine verbouwingen. Ik zou zeggen, blijf niet als een kip op een lijn over het Huis van de Arbeid discussiëren. Het is een ander huis, maar blijf geopteerd voor het Huis van de Arbeid ergens in deze provincie waar die diensten kunnen samenzitten. Dat is wat ik namens de fractie op de laatste dag wil zeggen. Het Huis van de Arbeid is een belangrijk project geweest. Het kan voor andere provinciale diensten even nuttig zijn. Blijkbaar past economie met zijn vele loketten en met zijn vele diensten er niet in, dan zijn er andere mogelijkheden. Niet laten vooruitgaan, niet laten tot stand komen daar zijn wij in feite tegen.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Zijn er nog andere tussenkomsten in dit hoofdstuk ? Niemand. Mag dan de Eerste Gedeputeerde het woord krijgen ?

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, Mijnheer de Voorzitter,

Mijnheer Lootens had mij aangekondigd dat hij deze tussenkomst zou toevoegen aan wat er reeds is gezegd.

Ik zal dus eerst mijn antwoord geven op wat mijnheer De Meerleer heeft gesteld. Hij begint met de problematiek van de zonevreemde bedrijven. De collega vraagt de aandacht voor die problematiek om onder meer te vermijden dat de schaarse ruimte voor de aanleg of de uitbreiding van bedrijventerreinen niet al te veel zou dienen voor herlokalisatie van bestaande bedrijven. Hij vraagt zich ook af of het mogelijk is om de zonevreemde bedrijven in de mate van het mogelijke te laten bestaan daar waar zij op dit ogenblik zijn gevestigd, wanneer zij geen noemenswaardige hinder vormen voor de omgeving. Hij vraagt dat wij dat aspect zouden inpassen in het vergunningsbeleid van de provincie.

In feite, Collega, zitten we daar met een aantal gescheiden problemen. Om te beginnen het vergunningsbeleid van de provincie komt maar in de problemen op het ogenblik dat men uitbreiding voorziet voor die bedrijven, dan pas beginnen de problemen te rijzen. De zonevreemdheid op zichzelf is een probleem dat in eerste plaats moet worden opgelost en de huidige minister van Ruimtelijke Ordening heeft daarvoor de nodige middelen ter beschikking gesteld van de lokale overheid. Het vergunningsprobleem is een provinciaal probleem, maar stelt zich hoofdzakelijk op het niveau van de uitbreiding. Collega De Langhe zal daar zelf nog verder op ingaan.

Het is in ruime mate aan de lokale overheden om de decretale middelen, onder andere via sectorale BPA's te gebruiken om die zonevreemdheid op te lossen.

Wat de saneringsprojecten betreft. In het kader van het Strategisch Plan Ruimtelijke Economie, opgezet door minister Van Mechelen, wordt een inventaris opgemaakt van de niet meer gebruikte terreinen en wordt nagegaan of deze nog een bestemming kunnen krijgen en zo ja dewelke.

Bij de gemeente wordt naar de intenties gepeild met als finaal doel tot een uitzuivering van die balans te komen. Anders gezegd via een inventaris wordt een aanzet gegeven tot een besluitvorming over een nieuwe aanwending van de terreinen of tot een wijziging van hun bestemming.

De stuurgroep, opgezet door de ministers Van Mechelen en Dua met betrekking tot de zogenoemde brownfields, houdt zich ook met die problematiek bezig. Wat zijn brownfields? Dat zijn verlaten en vervallen sites op specifieke stedelijke locaties. Zij verloederen meestal het stadsbeeld en het landschap en verminderen de waarde van de buurt. Veelal worden ze gebruikt als sluikestort en zijn zij de prooi van allerlei vormen van vernieling en vandalisme. De terugval of het verdwijnen van industriële activiteit vertaalt zich ook in het verlies van jobs, zodat de werkloosheid in de buurt doorgaans boven het gemiddelde ligt. Deze combinatie van factoren kan een negatieve spiraal van elkaar versterkende processen als gevolg hebben waardoor er urbane kankerplekken kunnen ontstaan.

De brownfield-aanpak is een geïntegreerd proces waarbij vanuit verschillende sectoren en met medewerking van de overheid en de privé-sector, een oplossing wordt gezocht voor deze sites, zodat ze de revitalisering van de buurt kunnen bewerkstelligen. Terug ontwikkeld kunnen deze voormalige brownfields immers de katalysator vormen voor de heropleving van de buurt en kunnen zij een proces van duurzame ontwikkeling in gang zetten. Zo kunnen zij onder meer zorgen voor het scheppen van nieuwe jobs, het hergebruik van bestaande infrastructuur, het terugdringen van de stadsuitbreiding, de verbetering van de leefomgeving en van de openbare gezondheid en kunnen zij nieuwe investeringsmogelijkheden aantrekken.

Centraal in de brownfield-aanpak staat het verstandig gebruik van hulpbronnen, het bevorderen van het hergebruik van goederen en infrastructuur en het streven naar geïntegreerde oplossingen voor economische, maatschappelijke en milieuproblemen.

Bovendien wordt, telkens men een brownfield terug ontwikkelt, ervoor gezorgd dat de open ruimte niet verder wordt aangesneden.

Het is zo dat er een gedeelte van deze terreinen een bestemming vindt. Als voorbeeld kan de Boelwerf worden geciteerd. Hoe dan ook blijven een aantal terreinen over waar geen nieuwe economische invulling meer haalbaar lijkt. Daar zal moeten worden onderzocht welke invulling wel mogelijk en betaalbaar is. De brownfield-stuurgroep heeft ondertussen een aantal sites voorlopig en/of definitief erkend als proefproject.

Voor Oost-Vlaanderen zijn 5 projecten opgenomen in een lijst van 13 "kandidaat brownfield proefprojecten" en "definitief erkende brownfield proefprojecten", waaronder 2 definitief erkende in Gent (Stadsgasfabriek en La Floridienne) en drie kandidaat proefprojecten in Zele (Groene Meersch), Zulte (Denijs) en Aalst - Ereembodegem (Schotte).

De collega verwijst hierbij naar het Europees communautair initiatief Interreg als mogelijk financieringsinstrument om dergelijke sites een herbestemming te geven met een recreatieve of toeristische finaliteit.

Interreg kan daartoe een instrument zijn maar dan zal toch steeds aan een aantal essentiële criteria dienen voldaan waarvan de belangrijkste te maken hebben met de essentie van het Interregprogramma dat enkel projecten ondersteunt die een partnerschap veronderstellen tussen ten minste twee partners die bovendien dienen gesitueerd te zijn aan weerszijden van de landgrens. In beginsel met Zeeland en dan hebben we het over het Euregio Scheldemondprogramma of, mits het volgen van een uitzonderingsprocedure, omdat Aalst buiten het eigenlijke werkingsgebied valt, met een partner uit Noord-Frankrijk. Hier zijn we met de diensten de mogelijkheden aan het onderzoeken om voor het arrondissement Aalst te kijken wat er daar kan gebeuren, maar dat is geen eenvoudige procedure om daar projecten goedgekeurd te krijgen. Er zijn mogelijkheden, maar ze zijn aan een aantal voorwaarden gekoppeld. Er zal veel tijd en geduld nodig zijn om daar iets te kunnen krijgen via Interreg.

Wat uw opmerkingen over Erov en GOM betreft.

De collega formuleert de suggestie om de GOM en de Erov in het kader van het Huis van de Economie te laten opgaan in een entiteit.

Via het Huis van de Economie werd getracht om een zo groot mogelijke synergie te realiseren tussen de twee instanties en de provinciale economische dienst. Een verdere integratie tot een entiteit was daarbij gelet op de decretale regeling met betrekking tot de GOM's geen optie.

DEBATTEN

De plannen van minister Van Mechelen om in elke provincie Huizen van de Onderneming op te richten waar de huidige adviesfuncties van de GOM's samen met de preventiecellen en het onderdeel bedrijfsadvies van VIZO zouden worden samengebracht, leken een verdere integratie mogelijk te maken, althans van bepaalde onderdelen.

Zij het dat daarvoor een andere decretale regeling ten aanzien van de GOM's het sluitstuk blijft. De constructie die dan denkbaar werd, is deze die de deputatie dit voorjaar formuleerde bij het zoeken naar een gemeenschappelijk standpunt bij de vijf Vlaamse provincies over de gewenste toekomstige relatie provincie-GOM.

Tussen verschillende mogelijke pistes wordt geopteerd voor een GOM als doe- maatschappij binnen het Huis van de Onderneming zoals dit door de vorige minister bevoegd voor regionale economie werd opgevat.

Minister Van Mechelen stelde immers voor de huidige GOM's onder te brengen in Huizen van de Onderneming : een huis dat fungeert als aanspreekpunt voor bedrijven en ondernemers op zoek naar informatie en initiatieven van de overheid. In tegenstelling tot de Huizen van de Streek, die in het kader van het Streekeigen Management fungeren als denk-maatschappijen voor de Vlaamse streken, in tegenstelling daartoe werken de Huizen van de Onderneming als doe-maatschappijen op subregionale schaal.

Een strenge scheiding van denken en doen waarbij men zich terecht kan afvragen of dat wel in de praktijk haalbaar is. De GOM zou binnen het Huis van de Onderneming verschillende vormen kunnen aannemen :

- a) Zij kunnen uitsluitend als doe-maatschappijen van Vlaanderen (EVA's) bestaan. Op dat ogenblik zou de binding met de provincie als bestuur met andere woorden worden doorbroken ;
- b) Een andere mogelijkheid is dat zij binnen een Huis van de Onderneming functioneren als zuiver provinciale instelling. In dat geval kunnen zij eventueel de vorm aannemen van een gewoon provinciebedrijf of een autonoom provinciebedrijf en zitten we in een piste waarop het landschap van wat er op economisch gebied binnen de provincie en binnen de provinciale diensten evolueert, kan herverkaveld worden ;
- c) Zij kunnen hun huidige hybride karakter behouden en functioneren als doe-maatschappijen, uitvoeringsmechanismen van zowel het Vlaamse gewest als de provincies waarbij we er dan wel nogmaals de nadruk op leggen dat zijn zich dienen te beperken tot studie- en uitvoeringsopdrachten en zich niet met beleidsaangelegenheden kunnen inlaten.

De keuze tussen a), b) of c) hangt in feite samen met de visie die men heeft op de bevoegdheid ten aanzien van de economische streekontwikkeling. Wanneer het uitgangspunt is dat economische streekontwikkeling een kerntaak van Vlaanderen is en dat eventuele gebiedsdifferentiatie door Vlaanderen zelf wordt beslist en gevoerd komt men uit bij optie a).

Een tweede mogelijke visie gaat uit van de premisse dat economische streekontwikkeling een kerntaak is voor de provincie en dat gebiedsdifferentiatie een autonome provinciale opdracht is. Deze visie stemt overeen met de bovenstaande optie b).

Naar onze mening moet economische streekontwikkeling in de eerste plaats worden gezien als een taak van de provincies.

Economische streekontwikkeling is een materie met een uitgesproken bovenlokaal of, zoals de term het zelf suggereert, streekgericht karakter en hoort dan ook logischerwijze thuis bij de provincie als streekbestuur.

Vlaanderen kan wel de krijtlijnen uittekenen van een subregionaal economisch beleid en de provincies dienen hier te streven naar een complementair beleid met het Vlaamse kader, maar de strategische beslissingen op streekniveau horen thuis bij de provincie.

Optie c) gaat uit van een dubbele opdrachtfunctie, waarbij zowel voor Vlaanderen als voor de provincies uitvoerend wordt opgetreden. Dit impliceert een afspraken- en overeenkomstenkader tussen de drie betrokken partijen.

De huidige bundeling van krachten in het Oost-Vlaamse Huis van de Economie en de methode om de relatie tussen het provinciebestuur, de Erov en de GOM te kaderen in jaarlijks te vernieuwen overeenkomsten zou bij die optie aangevuld dienen te worden met een algemene convenant of kaderovereenkomst af te sluiten tussen de Vlaamse overheid en het provinciebestuur. Een verderwerking op dezelfde basis maar binnen een bredere kaderovereenkomst, daar waar nu de GOM's via een globale nota een afspraak hebben met de Vlaamse overheid zouden eigenlijk deze convenanten per provincie kunnen afgesloten worden, is een andere mogelijkheid.

Vermits om het voorgaande te realiseren aan het decreet op de GOM's zal dienen gewijzigd te worden, kan deze gelegenheid ook aangegrepen worden om de samenstelling van de bestuursorganen aan te passen zodat zij het partnerschap tussen Vlaanderen en de provincie met betrekking tot de inzet en de aansturing van de GOM's reflecteren. Het is op dit ogenblik een permanent spanningspunt. Zijn de provinciale mandatarissen vertegenwoordigd in de raad van bestuur en in het directiecomité van de GOM's ? De Vlaamse regering is enkel vertegenwoordigd door de regeringscommissaris. Ik denk dat er heel wat van de spanningen die er zijn op dat gebied door een vertegenwoordiging van mandatarissen van de getijde besturen zouden kunnen worden opgevangen.

De bevoegde minister werd er ook op gewezen dat wanneer hij zijn intentie om Huizen van de Onderneming in te richten in de provincies zou realiseren, het Huis van de Economie daar reeds het geschikte kader voor zou bieden. Het blijft afwachten op wat er met de GOM's gebeurt. Komt er een wijziging van ministers ? Komt er een wijziging of bijsturing van de visie ? Dat is op dit ogenblik niet duidelijk.

Pas in functie daarvan zal kunnen bekeken worden of en hoe een verdere integratie van de partners in ons Huis van de Economie kan worden gerealiseerd.

Dan kom ik tot mijn antwoord op wat de heer Lootens heeft gesteld.

De heer voorzitter

Mijnheer de Eerste Gedeputeerde,

Als u mij toestaat. Ik wil een zakelijke mededeling doen. Het is de bedoeling dat er vandaag nog even het banket plaatsgrijpt en er is mij aangekondigd dat als we op tijd eindigen dat we het aperitief in de tuin kunnen nemen. Wil men tot 15 uur-16 uur voortdoen, dat is voor mij geen probleem. In mijn toespraak aan tafel zal ik over het voorlezen van teksten nog iets zeggen.

Tracht nu, met de vlotheid die u kenmerkt, de items te ontmoeten. U was bij mijnheer Lootens gekomen.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Met alle eerbied voor deze praktische zaken, maar als er zeer gedetailleerde vragen worden gesteld ...

De heer voorzitter

Dan kunt u schriftelijk antwoorden.

De heer gedeputeerde De Buck

... die een gedetailleerd antwoord vereisen, dan denk ik dat de interpellanten recht hebben op dat gedetailleerd antwoord.

De heer voorzitter

Het is juist, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde. Ik geef u opnieuw het woord en u was aan mijnheer Lootens gekomen.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer Lootens, de theoretische vraag over de samenwerking. Ik zal eerst op de materiële vragen over de vestiging van het Huis van de Economie en de Bank van de Arbeid antwoorden. Wat de praktische uitvoering van dat dossier betreft, zijn er problemen om die verbouwingen in de Bank van de Arbeid te laten plaatsvinden.

DEBATTEN

Ik heb dat dossier vorig jaar geërfd en er zijn een paar mogelijkheden. Ik heb altijd geopteerd om binnen het financieel kader, zoals dat hier werd gecreëerd in deze raad, en binnen deze afspraken ervoor te zorgen dat er in dat gebouw geen prestigieuze maar functionele huisvesting kwam van onze economische diensten. Ik heb mij aan die afspraak willen houden. Ik heb een dossier geërfd waar enerzijds de eigen diensten aan hebben gewerkt, waar ook een coördinator en een architect voor werden aangeworven. De architect-ontwerper heeft een prachtig ontwerp gemaakt waarvan het prijskaartje op dit ogenblik onduidelijk is. Ik wil een goede huisvesting voor onze diensten. Ik heb een constructie geërfd die zeer moeilijk werkbaar is op dit ogenblik. Men verzekert mij zowel van de eigen diensten als van de coördinator dat met het prijsplaatje zoals wij het hebben, wij daar functioneel iets kunnen doen in dat gebouw, maar als omwille van de zeer ingewikkelde constructie die daar nu heerst, zou blijken dat dat dossier blijft in cirkels draaien dan zullen wij naar een andere oplossing moeten kijken. Ik ben daar zeer duidelijk in.

Wat de vraag die gesteld is door de heer Couckuyt loco de heer Willems betreft in verband met de visie van de deputatie om in het gebouw van de Nationale Bank in Aalst eventueel een Streekhuis te vestigen. Ik heb het daarjuist gehad over het verschil tussen een Streekhuis en het Huis van de Onderneming.

Ik heb de Bourgondische tijden niet meegemaakt, ik weet niet of het zo lang geleden is, maar zeer concreet moet ik u stellen dat op een gegeven ogenblik we door de manager, die daar het streekplatform leidt, werden gecontacteerd en dat die ons op de hoogte bracht van het feit dat dat gebouw, waar zij ook hun burelen hebben gevestigd, dat dat zou vrijkomen omdat bij een reorganisatie van de Nationale Bank een aantal regionale agentschappen zouden worden gesloten.

Men heeft ook contact gehad met een aantal andere zaken die daar belangstelling voor hadden, die ook op zoek zijn naar huisvesting in die streek. Het streekplatform heeft contact opgenomen met het STC en met het Ediforum die daar ook belangstelling voor tonen. We hebben die zaak in de deputatie besproken. Wanneer de ontwerpbegroting wordt voorgesteld, hebben we besloten om in de begroting een som op te nemen die bij benadering - men is bezig met dat schattingsverslag, officieel heeft men het ons nog niet overgemaakt - zeker niet te hoog lag. We hebben onderhandelingen met de mensen van de Nationale Bank aangeknoopt. We zijn ter plaatse gaan kijken naar het gebouw. Het is in zeer goede staat, zeer goed gelegen, geschikt voor die functie als Streekhuis. Wij hebben ook contacten gehad met het kabinet van minister Van Mechelen die nog altijd, wat de streekhuizen betreft, een aantal dossiers schijnt te behartigen. Daar bestaan een aantal financiële middelen waar we een beroep zouden kunnen doen als we dat streekhuis zouden kunnen verwerven, maar ik moet hier in de voorwaardelijke wijs spreken. Door het op te nemen in de begroting dacht ik dat we zeer duidelijk die intentie te kennen gegeven hebben. Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord aan de interpellanten.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Ik ben u zeer erkentelijk, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, voor de beknoptheid van uw tweede deel. Het inzicht voor ons allemaal een beetje. We zijn wat verrast door de timing. Sommige jaren gaat het gemakkelijker, soms niet. Vergeef mij dus ook dat ik een beetje aanzet, niet tot ontucht maar tot tucht. Mijnheer De Langhe, ik zie dat u popelt om aan mijn verlangen tegemoet te komen.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Collega De Buck had gezegd dat ik even ging inspelen op de eerste vraag van collega De Meerleer in verband met het vergunningenbeleid van zonevreemde bedrijven en weliswaar zonevreemde bedrijven die hij specifiek heeft genoemd die weinig milieuhinder veroorzaken. Wanneer het in het kader van de toepassing van de Vlaremwetgeving een hernieuwing is van dat zonevreemd bedrijf, dat wil zeggen een hernieuwing dat het vergund is maar dat de vergunning ten einde loopt, is een hernieuwing geen enkel probleem als het over een bedrijf gaat dat weinig milieuhinder bezorgt. Bij de hernieuwing is het dikwijls dat er verandering en uitbreiding bij te pas komt. Wanneer die veranderingen, uitbreidingen binnen de vergunde gebouwen die zonevreemd zijn geworden gebeurt, is er ook geen probleem. De problemen ontstaan wanneer de gebouwen moeten worden verbouwd, vernieuwd of bijgebouwd en dan is er een probleem op het vlak van de ruimtelijke ordening dat men geen bouwvergunning krijgt voor die uitbreiding van die gebouwen en ipso facto geen milieuvergunning.

Dat wil zeggen dat de activiteiten van het bedrijf moeten beperkt blijven binnen de vergunde gebouwen wat niet altijd het geval is en dan zit men in problemen. Op het vlak van de ruimtelijke ordening is men nog niet gekomen tot een wijziging van de wetgeving. Er is wel één feit. Dat zonevreemd bedrijf zou een planningsattest aanvragen bij de gemeente en de gemeente moet daar een antwoord op geven. Indien dat planningsattest gunstig is dan moet de gemeente binnen een welgestelde termijn een sectoraal BPA opmaken zonevreemd bedrijf en daardoor kan eventueel een oplossing komen aan het planologisch probleem van het bedrijf.

Toevallig zal er donderdag op de deputatie dergelijk dossier dat nu kan gunstig worden geadviseerd en vergunning verleend worden als gevolg van een sectoraal zonevreemd bedrijf. De bal ligt hier bij het bedrijf en bij de gemeente.

Tot daar, Voorzitter, mijn antwoord.

De heer voorzitter

Met dezelfde erkentelijkheid als aan de Eerste Gedeputeerde Marc De Buck voor de beknoptheid, ook voor u Mijnheer De Langhe.

Vraagt nog iemand het woord in het economiedebat ? Niemand.

Vraagt nog iemand het woord in de artikelsgewijze bespreking van de begroting ? Niemand, dan is deze bespreking afgesloten.

Ik denk dat we dan het luik sub B van de agenda aankunnen : de stemmingen waar allicht nog wel wat zal worden gezegd.

B. PROVINCIEBEGROTING 2002 - STEMMINGEN

PUNT 1

HEFFING VAN DE ALGEMENE PROVINCIEBELASTING - AANSLAGJAAR 2002

Ik meen, of ik vergis mij, dat de heer Stevenheydens mij heeft verwittigd dat hij graag het woord zou nemen bij deze eerste stemming. Iedereen krijgt het woord wie het vraagt, natuurlijk ook daarna nog, verklaringen van stemmingen enzoverder.

De heer Stevenheydens

Dank u wel, Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is eigenlijk een stemverklaring voor punt 1, 2, 9, 10 en 11. Ik neem ze gezamenlijk dan gaat het een beetje vooruit.

Ik wens van de mogelijkheid gebruik te maken om nog een korte stemverklaring af te leggen en enkele bedenkingen te uiten bij dit begrotingsdebat. In mijn algemene tussenkomst heb ik reeds gesproken over mijn verwondering dat de begrotingsbesprekingen zich uitspreiden over 4 weken. We hebben de voorbije dagen en weken vele tussenkomsten mogen aanhoren, soms bijzonder interessante tussenkomsten. Ik stel de vraag wat hier de politieke meerwaarde van is. Uiteraard betekent het luisteren alleen al voor sommigen misschien een meerwaarde, ik heb het over de politieke meerwaarde voor het beleid. Ik heb vaak de deputatie horen zeggen tegen een interpellant : "u hebt gelijk ..." of "uw voorstel is interessant ...". Ik ben benieuwd in welke mate er rekening wordt gehouden met die voorstellen.

Ik wil ook een suggestie meegeven. Het is niemand ontgaan dat de pers volledig afwezig bleef bij de artikelsgewijze besprekingen en volgens mij ook terecht. De besprekingen duren te lang, sommige zaken horen ook eerder op een commissie thuis en de interessante voorstellen verzinken in de overvloed aan woorden die hier gesproken werden. Mijn suggestie aan de kritische leden uit de meerderheid, want die zijn er, dat heb ik mogen aanhoren : "Breng uw vraag of voorstel tijdens het komende jaar terug op de provincieraad, dan is er pers, maar nog belangrijker, dan kan er over worden gestemd en zullen we zien of het beleid er echt rekening mee houdt."

DEBATTEN

Ik ben ook verwonderd over de vele kritische tussenkomsten vanuit de meerderheid. In mijn redenering, maar misschien is ze naïef, is een begroting een beleidsdocument vanuit de meerderheid, dus niet enkel van de deputatie en ik veronderstelde dat een begrotingsdocument tot stand kwam na verschillende besprekingen in de verschillende fracties van de meerderheid. Ik had dan ook verwacht dat de leden uit de meerderheid achter het beleid van de deputatie zouden staan, zonder kritiek. Maar dit is niet waar en een naïeve redenering van mij !

De heer voorzitter

Dat is mogelijk.

Gelach

De heer Stevenheydens

Ik zei het een beetje cynisch, Voorzitter, want ik had uw opmerking niet verwacht.

De afgelopen dagen hebben wij soms zeer kritische tussenkomsten vanuit de meerderheid mogen aanhoren. Soms en vooral bij de zeer kritische tussenkomst van de heer Beke, fractieleider van de VLD. Bij het cultuurdebat had ik de indruk dat de interpellant deze begroting omwille van zijn kritiek nooit zou goedkeuren.

De tussenkomst die mij het meest is bijgebleven, is het pleidooi van de heer Anthuenis van de VLD, dat hij in deze legislatuur geen nieuwe belastingverhoging zal goedkeuren. Dit klonk in eerste instantie zeer kritisch en nogal dissident, maar ook hier werden de plooiën in de repliek gladgestreken. Nochtans en ik wil iedereen er nog eens aan herinneren, nu, vandaag en dus tijdens deze legislatuur wordt een belastingverhoging goedgekeurd.

Vorig jaar werd ze reeds ingevoerd, maar de meeste leden in deze provincieraad slikten toen het verhaaltje van het uitstel van de uitvoering van de fiscale reglementen om te vermijden dat men kleur moest bekennen tegenover een belastingverhoging. Vorig jaar waren er ook reeds kritische geluiden te horen vanuit de meerderheid tegen de belastingverhoging. Vandaag kan men geen enkele truc nog toepassen. Ik denk vooral aan de heer Anthuenis maar ook aan andere leden binnen de meerderheid.

Indien u gekant bent tegen de belastingverhoging dient u de begroting af te keuren.

De Vlaams-Blokfractie zal dat alvast doen ! Wij keuren de begroting niet goed.

Ik dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Stevenheydens. U aanvaardt toch mijn opmerking wanneer ik zeg : "Dank u voor uw tussenkomst."

Zou je dit wel doen, Mijnheer Anthuenis ? U krijgt het woord.

De heer Anthuenis

Mijnheer de Voorzitter,

Ik denk dat een begroting wordt ingediend door een deputatie en als de mensen van de meerderheid geen opmerkingen of geen aanvullingen mogen maken dan is dat geen democratie en ik begrijp dat in elke partij democratisch is beheerd.

Applaus

De heer voorzitter

Ik had ongelijk van u te vragen of u dat wel zou doen, want het was een belangrijke opmerking. Mijnheer Stevenheydens zoudt u dat wel doen ?

Gelach

De heer Stevenheydens

Ik zou het zeker doen.

Ik heb niet gezegd en ik zal het ook nooit zeggen dat er vanuit de meerderheid geen opmerkingen of geen voorstellen worden gedaan. Integendeel, ik zal die nog graag zien terugkomen in de loop van het jaar, dat we er ook eens kunnen over stemmen. Dat is ook democratie, dan kan het echt uitgevoerd worden. Ik heb de indruk als men drie weken lang debatteert gaan veel interessante voorstellen hier teniet aan de veelheid van woorden. Het is veel beter om ze op een goede manier naar voren te brengen en dat er effectief kan over worden gestemd.

Een deputatie dient een begroting in, maar een begroting is ook een document waar men vanuit gaat van de verschillende standpunten in de verschillende partijprogramma's van de verschillende fracties. Dan zou men toch denken dat er voorafgaand ook overleg wordt gepleegd in die fracties en daar ging mijn opmerking ook naar toe, maar ik heb begrepen dat er dus geen wijze van overleg is.

Ik dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,

Wat de aanwezigheid van de pers kan veroorzaken op de Blok-banken, maar ik onderschrijf volkomen en ik ben blij dat de collega daarnet heeft gezegd en verwezen naar de democratische inhoud van dit debat. Het is ook een goede traditie en een verplichting dat wij jaarlijks rond de begroting debatteren, wat niet wil zeggen dat dit debat en de vormgeving daarvan niet voor verandering en vernieuwing vatbaar zouden zijn.

Bovendien is het ook een democratisch recht dat alle leden van deze raad vrij kunnen praten over datgene wat zij willen zeggen en ik apprecieer ook in deze de ruimte die door u als voorzitter daarvoor wordt gecreëerd. Dat is belangrijk en in deze, Collega van het Vlaams Blok, is het ook zo en ik heb zelfs mijn leden daartoe aangespoord om kritisch maar constructief, royaal binnen de meerderheid dat te zeggen wat ze te zeggen hebben, ook opmerkingen, ook suggesties. Ze hebben dat op een perfecte manier gedaan, wat niet wil zeggen dat wij zo maar slaafs volgen wat de deputatie ons zou voorschrijven. Wij hebben een goede relatie, wij steunen deze meerderheid, maar wij zullen ook op een bepaalde ogenblikken zeggen waar de pijnpunten zijn. Dat wordt van ons verwacht ook in mijn fractie als Vlaamse liberalen en democraten.

Applaus

De heer Stevenheydens

Voorzitter, twee woorden.

Vrij praten betekent dat ook vrij stemmen over hetgene wat men heeft gezegd over die opmerkingen ? Ik ben benieuwd.

De heer voorzitter

Goed zo, alles is gezegd, we kennen het debat.

DEBATTEN

We gaan onmiddellijk zien hoe er gestemd wordt. Mogen we stemmen ?

Gelach

Stemming

PUNT 2

HEFFING VAN PROVINCIALE OPCENTIEMEN OP DE ONROERENDE VOORHEFFING – AANSLAGJAAR 2002

De heer voorzitter

Wellicht kan meteen worden gestemd, tenzij nog iemand het woord vraagt, want het algemene debat slaat natuurlijk zoals al gezegd is op verschillende punten. Akkoord ? Mogen we stemmen ?

Stemming

PUNT 3

AMENDEMENT OP HET ONTWERP VAN BEGROTING, INGEDIEND DOOR DE HEER P. VAN AUTREVE NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET BEGROTINGSARTIKEL B.U. 77700/520-51 (NATUURBESCHERMING) – SUBSIDIE VOOR DE AANKOOP VAN NATUURGEBIEDEN IN OOST-VLAANDEREN DOOR NATUURVERENIGINGEN

De heer voorzitter

Vraagt iemand het woord ?

De heer Van Autreve

Voorzitter, Collega's,

Onze fractieleider, Sylvain Lockefefer, is al uitvoerig over dit punt tussengekomen. Ik kan dus kort zijn. In het voorjaar van dit jaar heeft deze raad het milieubeleidsplan goedgekeurd.

Daarin werd een jaarlijks bedrag voorzien van 8 miljoen BEF als subsidie voor natuurverenigingen bij de aankoop van natuurgebieden. Onze fractie vindt het dan ook logisch dat ditzelfde bedrag in de begroting wordt ingeschreven temeer omdat we overtuigd zijn dat dit een realistisch bedrag is. Mocht nu echter blijken dat dit bedrag toch te hoog is ingeschat dan hebben we tenminste toch een belangrijk ondersteunend signaal naar de vele vrijwilligers in natuurbeheer gegeven.

Ik dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Heel kort, Voorzitter, want ik heb er reeds op geantwoord tijdens de tussenkomst van collega Lockefefer. Ik vind dat de verhoging van 4 miljoen naar 5 miljoen op dit ogenblik een reële inschatting is na contacten met de natuurverenigingen in verband met het aankoopbeleid. Volgens mij is niet alleen het bedrag belangrijk, maar wel de procentensubsidie die aan de natuurvereniging worden toebedeeld. Als het zou zijn dat men schrik heeft dat er geen toelagen meer zouden worden gegeven. Neen, het is vooral het procent dat belangrijk is en dat wordt op dit ogenblik nog niet gewijzigd.

Ik zou dan ook voorstellen het amendement niet te aanvaarden.

De heer voorzitter

De deputatie vraagt de verwerping van het amendement. Mogen we stemmen ?

Stemming over het amendement

Gelach

De heer voorzitter

Op de buiten in Vlaanderen is het nu het uur van het angelus. Ik roep de ongelovigen en de gelovigen allen samen op.

U ziet hoe grillig de stemmachine is. Zijn er moeilijkheden ?

Een verklaring van de stemming.

De heer gedeputeerde De Langhe

Ik denk dat het angelus had toegeslagen. Ik heb mij van stemknopje vergist. Het moet wel het rode stemknopje zijn en ik zou willen vragen dat daar rekening wordt mee gehouden.

De heer voorzitter

We zullen dat in het verslag rectificeren. We zullen nota nemen.

Mijnheer Vercamer, u staat nog iets dichterbij het angelus.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter,

De bedoeling was mij te onthouden en nog een kleine verklaring af te leggen.

De 8 miljoen, waarover men het daar heeft, heeft gediend om een bijzondere operatie te doen, namelijk om een aantal aankopen uit het verleden die indertijd niet waren betoelaagd, toch te betoelagen. Ga maar eens na welke sectoren er zijn waarvan men nog met terugwerkende kracht aankopen tot 1998 betoelaagt.

De heer voorzitter

In elk geval is het amendement verworpen, dat is duidelijk. Geen verklaring van de stemming meer ? Men heeft daarover genoeg gezegd.

Het is goed, Mijnheer de Fractieleider, we weten wat u gaat zeggen.

Gelach

Voor een groot stuk zijn velen onder ons het bij voorbaat daarmee eens.

Akkoord. Het debat is gevoerd.

DEBATTEN

PUNT 4

AMENDEMENT OP HET ONTWERP VAN BEGROTING, INGEDIEND DOOR DE HEER S. VAN HECKE NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET BEGROTINGSARTIKEL G.U. 83400/331-01 (SOCIALE EN GEZINSVOORZIENINGEN) – SUBSIDIE TER ONDERSTEUNING VAN DE THUISVERZORGING VAN BEJAARDEN

De heer voorzitter

Meester Van Hecke, als u het woord wilt om dat nog even toe te lichten en dat is misschien het beste.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter,

Dit amendement vloeit voort uit de tussenkomst die ik vorige week naar aanleiding van de besprekingen van het sociaal beleid heb gehouden.

Wij stellen voor om het budget dat nu voorzien is voor mantelzorg nu reeds gedeeltelijk te gaan heroriënteren.

Waarom? Vanaf 1 oktober is de Vlaamse Zorgverzekering in werking getreden en vanaf 1 januari zullen tegemoetkomingen worden uitgekeerd. Wij zijn van oordeel dat het niet nodig is dat op twee niveaus een zelfde zorg wordt gesubsidieerd. Wij vragen daarom om nu reeds een deel van het voorziene budget te heroriënteren en wij doen twee voorstellen.

Ten eerste vragen wij om een deel van dit budget (5 miljoen) toe te wijzen voor subsidies aan het provinciaal en regionaal jeugdwerk, daarvoor is 15 miljoen voorzien en volgens de Provinciale Adviesraad voor de Jeugd zal dat te weinig zijn en is 20 miljoen nodig, vandaar 5 miljoen extra.

Ten tweede willen wij een tiental miljoen extra inschrijven voor subsidies voor projecten duurzame ontwikkeling omdat, zoals ik ook heb aangetoond in mijn tussenkomst, dit budget in de begroting 2002 een eersteklas begrafenis heeft gekregen, ondanks alle mooie woorden en alle mooie beleidsteksten over duurzame ontwikkeling. Wij willen een extra injectie voor projecten duurzame ontwikkeling, vandaar dit voorstel om 10 miljoen daarvoor extra in te schrijven.

Ik dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter,

Ik begrijp het amendement niet. Het is ook een beetje onheus. We hebben de bespreking terzake in de commissie pas aangevangen. U zegt zelf: "Er werd aangekondigd dat door de administratie zal worden onderzocht of iedereen die nu de steun krijgt, die in de toekomst nog zal mogen krijgen." Ik weet het antwoord daarop niet. Jij waarschijnlijk wel. Ik nodig u uit om, vooraleer u zo'n amendement indient met vermindering van de bedragen, mij het aantal dossiers te noemen die in een overlapping zullen zitten, wat ons zal toelaten het bedrag te gaan verminderen of eventueel helemaal af te schaffen. Ik weet het niet, maar u weet het waarschijnlijk wel. Het onderzoek, de vergelijking van het decreet met onze regelgeving, is begonnen. Waarschijnlijk zullen er overlapping in zitten, maar waar en voor hoeveel en in welke mate weet ik op dit ogenblik niet en u weet het eigenlijk op dit ogenblik ook niet.

Laat ons toch om de liefde God afwachten wat het resultaat van het onderzoek zal zijn. We hebben hier bij de algemene bespreking gezegd dat we zullen conformeren en dan aanpassen, maar nu nog niet want we weten het niet.

De heer voorzitter

Dringt men aan? U houdt het amendement staande. De deputatie vraagt de verwerping.

Stemming over het amendement

PUNT 5

AMENDEMENT OP HET ONTWERP VAN BEGROTING, INGEDIEND DOOR DE HEER S. VAN VAN HECKE NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET BEGROTINGSARTIKEL G.U. 16000/340-03 (RAMPSCHADE EN ONTWIKKELINGSLANDEN) – SUBSIDIËRING VAN GESPREDDE PROJECTEN IN DE WERELD IN RELATIE MET OOST-VLAANDEREN

De heer voorzitter

Ook dit is al ter sprake gekomen, maar u krijgt desgevallend het woord om te verwijzen naar wat al is gezegd. Uw fractieleider weet wel dat ik hem te zeer bemin om hem het woord af te nemen, maar er is al veel gezegd.

De heer Van Hecke

Ik ga heel kort zijn, Mijnheer de Voorzitter.

Wij stellen voor om heel concreet die nieuwe subsidiepost te schrappen. Ik wil één nieuw element aanhalen, want uiteindelijk is het voorstel om een nieuw budget te voorzien genomen tegen het advies in van de adviesraad Noord-Zuidsamenwerking die tot tweemaal toe negatief heeft geadviseerd over deze nieuwe piste. Het is niet onbelangrijk om daar rekening mee te houden. De adviesraad heeft het gemotiveerd op grond van moeilijke beheersbaarheid en het gebrek aan coherentie met het regiobeleid. Het is inderdaad zo dat indien we dit budget aanhouden we in feite het regiobeleid, waar we echt voorstander van zijn en deze meerderheid blijkbaar ook, gaan ondergraven. Het voorgestelde budget is bovendien ook strijdig met het beleidsplan 2001-2006 dat hier is goedgekeurd. Wij hebben daar heel uitdrukkelijk gekozen voor een regiobeleid en nu komt de eerste begroting na de goedkeuring van het beleidsplan eraan en wat doet men, afwijken van het goedgekeurde beleidsplan voor de legislatuur. Wij stellen voor om het budget dat vrijkomt door de afschaffing van dit artikel te gebruiken voor subsidiëring van duurzame Noord-Zuidprojecten. Dit budget werd herleid tot 0 frank door een samenvoeging van artikelen. Wij zijn ervan overtuigd dat we best een apart budget behouden voor dergelijke duurzame projecten, al was het maar alleen omdat het belangrijke projecten zijn. Bovendien moet uit onze begroting blijken dat wij aandacht besteden aan duurzame projecten en dit blijkt nu niet meer, vandaar dit voorstel.

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Collega's,

Ik wil namens de fractie toch kort, want het aperitief heeft ook zijn rechten, maar duidelijk stellen dat wij niet tegen ontwikkelingssamenwerking zijn. Integendeel ! Toch zijn wij de mening toegedaan dat los van de keuze van de partners hier een zekere bescheidenheid op zijn plaats is.

De Oost-Europese problematiek overstijgt reeds in grote mate de Oost-Vlaamse mogelijkheden. We begrijpen dan ook niet waarom deze provincie het in de verste uithoeken van de wereld moet gaan zoeken, hoewel de schrijnende toestanden in bepaalde landen ook ons niet onberoerd laten.

Beter is het enkele projecten dicht bij ons op een goede en gerichte manier te voeden dan de bescheiden beschikbare middelen hopeloos te spreiden. De spoeling wordt dan immers zeer dun.

Ik dank u.

Mevrouw Storms

Ik zou hier toch graag mijn uitdrukkelijk steun aan het amendement van Agalev willen toezeggen. Het is een feit dat er maar bescheiden middelen zijn voor ontwikkelingssamenwerking. Ik denk dan ook dat het beter is om die volledig te investeren in de gekozen regio's om daar al onze middelen in te steken, om daar de gekozen projecten te versterken, dat geeft trouwens een afschijning naar de rest van de regio en kan zich daar aan die paar goede lichtpunten optrekken. Het is absoluut niet verstandig om zo maar in gans de wereld onze schaarse middelen te gaan verspreiden, want het zijn maar heel kleine druppeltjes op een zeer hete plaat.

Ik dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u, Mevrouw Storms.

Ik wil toch nog iets zeggen voor de gedeputeerde antwoordt.

Wanneer ik dit met een bepaalde beknoptheid laat behandelen, is dat niet alleen omdat er ons nog een dag wacht, maar vooral omdat we telkens kunnen refereren naar het debat dat heeft plaatsgegrepen, dat is nogal duidelijk. Voor degenen die slechts toevallig aanwezig zijn, dit is slechts een mini-debat tegenover het grondige debat dat reeds op die punten is gevoerd. Het is een soort herhaling voor de stemming.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Heel kort, Mijnheer de Voorzitter, met de vraag het amendement te verwerpen.

Het is effectief zo dat de adviesraad het tot tweemaal toe negatief heeft geadviseerd. We hebben het hier, in het algemeen debat, over adviesraden gehad. Ik ga niet herhalen wat wij dan hebben gezegd.

Over specialisten op het veld die maar specialisten zijn omdat ze op het veld bezig zijn, maar daardoor ook ... en u kunt mee invullen.

Elk speelt zijn rol. De adviesraad speelt zijn rol, de administratie speelt zijn rol en het beleid speelt zijn rol. Het is ook een van de redenen waarom ik op die adviesraden niet wens aanwezig te zijn. Ik wil de volle vrijheid. Dit is een formeel argument.

U zegt dat het in strijd is met ons eigen beleidsplan. Dat is niet waar. In ons beleidsplan staat dat we de regiowerking centraal stellen. Ik daag u uit. Blijft de regiowerking centraal staan of niet? We hebben voor de regiowerking de budgetten verhoogd juist om die regiowerking, die inderdaad het belangrijkste aspect blijft, mogelijkheden te geven.

"Een druppel op een hete plaat." Als dat waar is, dan stoppen we liefst, dan stopt België liefst, dan stopt Vlaanderen liefst, want wat zijn wij toch in de wereld en wat kunnen wij in die wereld aan hulp bijdragen. Ik heb wel geleerd dat veel druppels samen een hete plaat iets kunnen afkoelen, en dat is hetgene wat wij doen. Ik ga er niet meer op in, het geeft toch geen zin en ik heb het al in de algemene bespreking duidelijk genoeg gesteld. Wij zijn aanvullend op bestaande subsidie en dankzij onze subsidiëring kan men van veel grotere subsidie gebruik maken, omdat dit de eigen inbreng van die diensten en instellingen vertegenwoordigt.

Het is niet in tegenstrijd met ons beleidsplan. Het is niet omdat je iets niet zegt dat je het niet aanvullend zou mogen doen.

Dat die 5 miljoen opnieuw naar de projecten duurzaamheid zouden moeten gaan, heb ik u daar ook al op geantwoord. Onze Noord-Zuidsamenwerking en ondersteuning zijn geheel gericht op duurzaamheid. Ik nodig u uit om een project dat niet duurzaam zou zijn aan te tonen binnen ons beleid.

Voorzitter, ik ga het hierbij laten, want anders laat ik mij gaan en dan hebben we geen aperitief.

De heer voorzitter

Ik wou maar onderstrepen dat deze amendementbesprekingen aanleiding zijn tot reflectie en korte samenvatting van reeds in het lang en het breed gevoerde discussies.

Vraagt nog iemand het woord?

Stemming over het amendement

PUNT 6

AMENDEMENT OP HET ONTWERP VAN BEGROTING, INGEDIEND DOOR DE HEER P. GILLIS NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET BEGROTINGSARTIKEL G.U. 76300/332-26 (CULTUUR, ONTSPANNING EN PLECHTIGHEDEN) – SUBSIDIE VZW NEMROD

De heer voorzitter

Wil nog iemand het woord? Mijnheer Gillis ook daarover hebben we het al lang gehad, maar u zult kort samenvatten wat u nog te zeggen hebt.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter,

Tijdens de bespreking in deze raad hebben we inderdaad kunnen horen dat de vzw Nemrod niet bestaat, dat het over de vzw Goudstraat gaat. We hadden dan ook verwacht dat de bestendige deputatie een amendement ging indienen op haar begroting. Dit is niet gebeurd waardoor de kredieten van 2,4 miljoen voor de vzw Nemrod zonder voorwerp zijn. We vinden het dan ook zonde om deze gelden te laten verloren gaan en we hebben een andere bestemming gezocht. We stellen concreet voor om de 2,4 miljoen te herleiden tot 300 000 BEF, zodanig dat in afwachting eventueel deze vzw kan worden opgericht en om de gelden die zo worden uitgespaard toe te bedelen aan een aantal andere organisaties. Kort : waarom deze andere organisaties ?

De vzw Levende Molens. De provincie Oost-Vlaanderen claimt vaak en terecht dat wij nogal een molenminnende provincie zijn, wij hebben eigen molens, wij hebben een molenmuseum. Het is dan ook jammer te moeten vaststellen dat een organisatie die op het terrein zeer veel goed werk levert met 40 000 BEF wordt bedeed gedurende jaren. Wij vragen dan ook de verdubbeling.

Wat de keuze voor November Music Vlaanderen betreft in de oorspronkelijke toelichting 639. Bij dit ontwerp van begroting werd gesteld dat het wenselijk was de provinciale ondersteuning op te trekken en te brengen op een subsidiepijl van vergelijkbare initiatieven. Het bedrag bleef echter gelijk, vandaar dat wij dit menen te moeten rechtzetten zoals de oorspronkelijke bedoeling toch was van de opstellers van deze begroting.

De vzw N9 Eeklo. Ook dit is niet zomaar toevallig gekozen. Deze organisatie kreeg vroeger een subsidie als vereniging met een algemene culturele werking.

De heer voorzitter

Dames en Heren, we luisteren rustig en de heer Gillis vat samen.

De heer Gillis

Dank u.

Gezien de erkenning in het kader van het muziekdecreet als gesubsidieerde muziekclub is een eerste startbedrag van 200 000 BEF gezien de programmatie, gezien dezelfde internationale aantrekking nogal schraal. Vandaar dat wij een startbedrag van 400 000 BEF meer gepast vinden.

De Stichting Logos is in Gent en daar buiten gekend voor zijn zeer eigenzinnige en vernieuwende muziekprogrammatie op vlak van hedendaagse muziek en wat sommige zelfs akoestische experimenten noemen. Ook dit bedrag bleef lange tijd tot 150 000 BEF geplafonneerd. Ook daar dringt een aanpassing zich op.

Poppunt Vlaanderen daar is collega De Dobbelaere meer in beslagen.

Wat dan de Verenigde Cultuurfabrieken betreft. Nog een vzw waarvan wij vragen om het bedrag te amenderen.

In de toelichting 741 werd oorspronkelijk gesteld dat wegens de groeiende expansie en dynamiek een herziening zich opdrong. Wij vinden dat ook. Wij snappen dan ook niet waarom het bedrag uiteindelijk niet werd verhoogd.

Wat de Koninklijke Bond Oost-Vlaamse Volkskunde betreft. De keuze daarvan ligt al weer in de toelichting 753, die stelt dat deze vereniging tweejaarlijks een historische boekenbeurs organiseert. De provincie heeft gedurende jaar en dag de traditie om tijdens die boekenbeurs het bedrag te verdubbelen, zodanig dat de gewone werking niet wordt gehypotheceerd. Van deze goede traditie wordt nu afgeweken. Wij vragen om deze goede traditie verder te zetten en 100 000 BEF extra te geven.

De stichting Auschwitz. Het verdubbelen van het symbolische bedrag van 40 000 BEF ligt in feite een beetje in de lijn van het pleidooi van collega Van Hove.

De heer voorzitter

Mocht ik een boosaardig man zijn, zou ik het reglement onmiddellijk toepassen, want u zit buiten het agendapunt.

DEBATTEN

U noemt een heleboel dingen waaraan u geld zou willen zien geven, maar het amendement voorziet de opheffing van de subsidie Nemrod.

Ik ben strikt binnen de lijnen als ik u zeg dat u daarover niet meer kunt verder doen, maar ik ga het niet doen alhoewel ik het zou mogen en misschien moeten doen, maar mijn eindeloze generositeit heeft mij al veel parten gespeeld in mijn leven, dus doe maar verder.

De heer Gillis

Excuseer, Voorzitter, ik denk dat u zich vergist. Mijn amendement was enerzijds het verminderen van kredieten en anderzijds het optrekken van kredieten en ik dacht dat dat zeer duidelijk was.

Om niet het verwijt te krijgen dat de vzw's die hier nu worden opgesomd zomaar lukraak zijn gekozen, had ik toch graag een kleine verduidelijking gegeven.

Ik zal daarmee besluiten.

De stichting Auschwitz, het symbolisch bedrag van 40 000 BEF optrekken, ligt perfect in de lijn van de herwaardering van belangrijke data in onze geschiedenis. Onze collega Van Hove is daar al over tussengekomen.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Het is nogal duidelijk dat een aantal punten die u opsomt in wezen niks met het amendement te maken hebben, op zich met de kern van het amendement.

U vraagt de verwerping ?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, Gouverneur, Collega's,

Ik ben mijnheer Gillis dankbaar dat hij dit amendement heeft ingediend, dat laat mij toe daar een tegenamendement op te formuleren, wat ik anders niet meer zou hebben gekund.

Ofwel, Voorzitter, overloop ik nu deze subsidieposten post per post, voeg ik er een twintigtal aan toe die evenzeer voor verhoging zouden moeten kunnen in aanmerking komen, ofwel verwijs ik de heer Gillis naar datgene waar hij mij terecht heeft naar terugverwezen. Dit is niet in commissie behandeld.

Wij hebben daar geen documenten over. Ik ga dat niet doen, maar ik ga wel zeggen dat ik dankbaar ben omdat men nu toelaat van inderdaad de technische vergissing recht te zetten en te vragen bij amendement vzw Nemrod effectief te vervangen door de reële naam van de vzw Goudstraat zaal Nemrod, daar heeft zich de technische administratieve vergissing in afgespeeld. Ik stel voor dat wij hier bij amendement op dit amendement de naam wijzigen van vzw Nemrod toelagen aan vzw Goudstraat.

De heer voorzitter

Goed, Mijnheer Gillis, dat de deputatie uw vraag gedeeltelijk tegemoetkomt ?

Ik stel dan voor dat we eerst zouden stemmen over het amendement op het amendement, namelijk het amendement van de deputatie. Ontslaat de raad ons van de formaliteiten van de ronddeling ? Het is een zeer begrijpelijk amendement. Het woord vzw Nemrod wordt vervangen door vzw Goudstraat.

We gaan eerst stemmen over het amendement van de heer Van Der Meiren.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb gisteren uit uw uiteenzetting begrepen dat alle amendementen voor 10 uur dienen te worden ingediend en dat geen amendementen ...

De heer voorzitter

Ik maak een uitzondering voor de gedeputeerde Van Der Meiren, krachtens mijn bevoegdheid. Is de raad daarmee akkoord ? Instemming.

U bent een democraat, u gaat zitten.

Gelach

Het is een zeer eenvoudig amendement met een zeer eenvoudige naamsverandering en we stemmen eerst over het amendement van de deputatie.

Stemming over het amendement van de deputatie

De wijziging in de teksten is een formele wijziging die op die manier zal worden doorgevoerd, dat is in het lange debat over dat onderwerp een paar dagen geleden al gebleken.

Dan stemmen we nu met uw goedvinden over het amendement van de heer Gillis.

Stemming over het amendement van de heer Gillis

PUNT 7

AMENDEMENT OP HET ONTWERP VAN BEGROTING, INGEDIEND DOOR DE HEER P. GILLIS NAMENS DE AGALEV-FRACTIE, BETREFFENDE HET BEGROTINGSARTIKEL B.O. 76001/961-51 (ALGEMENE RECREATIECENTRA) – PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE : OP TE NEMEN LENINGEN EN B.U. 76001/730-51 (ALGEMENE RECREATIECENTRA) – PROVINCIAAL DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE : AANLEG VAN WEGEN ; WATERBOUWKUNDIGE EN ANDERE WERKEN

De heer Gillis

U weet dat wij tegenstander zijn van dit golfproject. Het begrotingskrediet dat nu is ingeschreven, is niet zomaar de herneming van een krediet uit de vorige begroting dat niet werd uitgevoerd, maar is totaal iets anders van inhoud, met name de aanleg nu van een compact golf waar 18 holes moeten naast komen. 60 miljoen + 150 miljoen dreigt ons naar 210 miljoen te brengen, met alle onzekerheid over de exploitatie waar nog niets is over beslist.

Vandaar vinden wij dit geen goed dossier, dit is niet goed voorbereid, het is zeker nog niet rijp. Wij vragen dan ook deze kredieten te schrappen.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Dat was een precieze samenvatting, ook van een debat dat reeds in het lang en het breed is gevoerd.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Voorzitter,

Ik ben gisteren zeer uitvoerig tussengekomen over dit dossier. Meer uitvoerig dan ik gewoon ben. Niet om mijnheer Gillis te overtuigen, want wat baat kaas en bril, maar om de collega's te overtuigen dat ik dit dossier zeer grondig opvolg, zowel naar praktische uitvoering als financiële consequenties. De cijfers die mijnheer Gillis aanhaalt, heb ik gisteren reeds grondig weerlegd. Ze zijn speculatief zoals de aandelen van de luchtvaartmaatschappijen. Vorig jaar heb ik reeds gezegd dat het een meest democratisch totstandgekomen golf zal zijn.

Opnieuw moet ik uw steun vragen voor de investeringen in een stukje groen in functie van de Oost-Vlaamse golfer, fietser, loper en wandelaar en ik vraag dan ook om het amendement te verwerpen.

DEBATTEN

De heer voorzitter

De deputatie vraagt de verwerping van het amendement. Ik wil ter troost van de opmerking over kaas en bril nog zeggen dat de uil een zeer sympathiek en wijs dier is.

Gelach

De gedeputeerde heeft het zo bedoeld, Mijnheer Gillis.

Stemming over het amendement

PUNT 8

LENINGEN VOOR HET FINANCIEREN VAN UITGAVEN WAARVOOR KREDIETVOORSTELLEN WERDEN INGESCHREVEN IN HET ONTWERP VAN PROVINCIEBEGROTING VOOR 2002

De heer voorzitter

Er zijn al principeverklaringen afgelegd die ook hierop slaan. Vraagt nog iemand het woord ?

Stemming

PUNT 9

FINANCIEEL BELEIDSPLAN 2002-2005 BIJ DE PROVINCIEBEGROTING VOOR 2002

De heer voorzitter

Ook dat punt is besproken. Vraagt iemand het woord nog voor de stemming, met de voorbehouden die er zijn langs beide kanten ? Niemand.

Stemming

PUNT 10

ALGEMENE BELEIDSNOTA VOOR HET JAAR 2002

De heer voorzitter

Ook stemming zoals het voorzien is nu met de nieuwe bepalingen. Vraagt nog iemand het woord op dit punt voor de stemming ? Niemand.

Stemming

PUNT 11

ONTWERP VAN DE PROVINCIEBEGROTING VOOR 2002

De heer voorzitter

Globaal, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde, u hebt gerust het woord als u dat wilt. Straks. Is er nog iemand die het woord vraagt ? De algemene bespreking is gesloten, de artikelsgewijze bespreking is gesloten. Kunnen we stemmen over de begroting ? De raad stemt in om te stemmen ?

Stemming

De provinciebegroting voor het jaar 2002 is goedgekeurd.

Applaus

Nog een kort woord van de Eerste Gedeputeerde en een nog korter woord van de heer voorzitter.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, Mijnheer de Voorzitter.

Ik zou de raad willen danken omdat ze deze begroting hebben goedgekeurd. Een begroting waarin de fiscaliteit is gehandhaafd op het niveau van vorig jaar en waarin er fiscaal geen enkele aanpassing is gebeurd, in tegenstelling tot wat sommigen hier suggereren.

Ik dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde.

Dames en Heren, tot slot nog dit.

Het debat is natuurlijk een politiek debat en de democratie is omslachtig. We zegden dit al dikwijls, maar zonder een omslachtig debat en zonder woorden is er geen debat mogelijk en is er geen beleidsvoering mogelijk. Ik houd eraan en ik weet dat ik uw (oppositie en meerderheid) aller tolk ben om alle medewerkers van de raad te danken. De ambtenaren, de griffie, de adviseur, in het bijzonder de notulen, de mensen van de stemmingen en allen die ons helpen in de commissies en ook hier. In het bijzonder dank ik de bodes-kamerbewaarders. Ik weet dat zowel de deputatie als de meerderheid, als de minderheid daarin ook achter mij staan, de bodes en de bar. Ik zal deze namiddag in een lange tafelrede op de rol van de bar uitvoerig terugkomen.

De fractie dank ik, de fractieleiders zowel van de meerderheid als van de oppositie voor hun kritische en positieve manier van debatteren, langs alle zijden. Een monddode meerderheid zou iets verschrikkelijks zijn, zoals ik denk dat een oppositie mondig moet zijn, zo hoort het in de democratie. Ik wens de deputatie van harte geluk.

U in het bijzonder, Mijnheer de eerste gedeputeerde, u hebt het soms moeilijk om mij te verdragen omdat onze stijl zo verschilt, maar ik zie dat u instemmend knikt.

Gelach

Zo hoort het ook.

De voorzitter, het bureau, de raad, de fracties, de oppositie, de meerderheid, de deputatie, de eerste gedeputeerde het heeft allemaal zijn eigen rol, niet in het minst de rol van de heer gouverneur die ik ook hartelijk dank voor zijn aanwezigheid en nog even, zoals de eerste ondervoorzitter Paul Beeckman al heeft gezegd, hartelijk gefeliciteerd met de publicatie van het boek dat wij vanavond in een rustige sfeer zullen grondig ter hand nemen.

Dames en Heren, er rest ons nu nog een kerntakendebat. De deputatie, de eerste gedeputeerde en de gouverneur-voorzitter zijn zo vriendelijk om ons thans uit te nodigen. Het bureau dat ik tot slot even wil vernoemen, de quaestoren, de secretaris, de ondervoorzitter, in het bijzonder ook de heer eerste ondervoorzitter Paul Beeckman, alle leden van het bureau minderheid en meerderheid, ik dank hen voor de steun die zij mij hebben gegeven bij de debatten. Wij zullen altijd opnieuw met het woord rekening moeten houden. Wij zullen ook rekening houden met de opmerkingen die er gemaakt zijn over het verloop van het debat, maar ik wil ten slotte zeer hartelijk het bureau toch even van ganser harte bedanken, want zij zijn degenen die de voorzitter toelaten zo onconformistisch mogelijk de regels in het oog te houden. Ik dank hen daarvoor de ene en de anderen en de quaestoren in het bijzonder, want het zijn de quaestoren die gezorgd hebben voor de broodjes samen met het personeel.

Dames en Heren,

De zitting van de provincieraad van Oost-Vlaanderen is gesloten.

Ik dank u.

Applaus